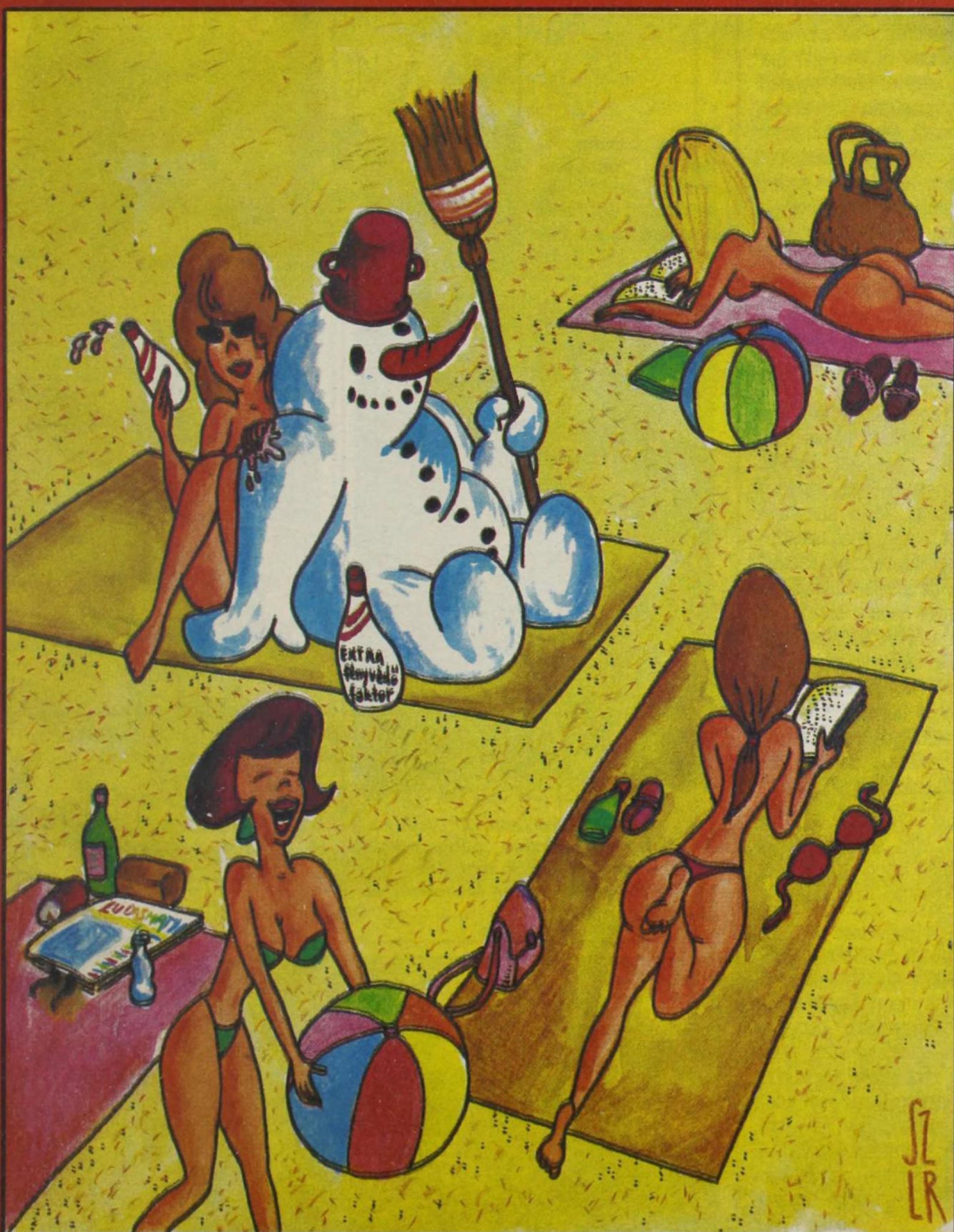
ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. AUGUSZTUS 14. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 33. SZÁM

KÁNIKULA...

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Dr. Bólya Péter
Cser Gábor
Galambos Szilveszter
Kaposy Miklós
Mátyás István
Pusztaszeri László
Walter Béla
Wéber Tamás

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dunai Imre
Farkas Lajos
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lakatos Ferenc
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Pusztai Pál
Rau Tibor
Szabó László Róbert
Szegő Gizi
Dr. Tarnóczy Zoltán
Várnai György

PUSZTASZERI LÁSZLÓ:

MACSKABAJ

Feleségem szerint egy korosodó macska legalább annyi gonddal jár, mint egy korosodó férfi. Nos, utóbbiakról nem szívesen nyilatkoznék, mert bárki elfogultsággal vádolhatna, de a macskát illetően osztom a véleményét.

Nyolcadik életévébe lépő kandúrunk ugyanis valóban bonyolult lélek. Igazi nagy kandúr egyéniség. Amióta érdeklődését csökkenő mértékben köti le a szebbik macskanem iránti érdeklődés, azóta – mint korábban említettem – minden idejét a közügyeknek szenteli. Amellett, hogy a nagypolitika boszorkánykonyhájába is bekukkant néha, a mindennapi élet apró-cseprő visszásságait szintén fáradhatatlanul kritizálja. Az előbbi még nem lenne túl nagy baj, hiszen ebben az országban közel tízmillió ember, számos kis- és nagykutya, valamint a jelek szerint néhány macska is politikusnak képzeli magát, és akként viselkedik. Mivel pedig ez alkotmányos jog, csak egészen durva „belemenések" esetén veszi bárki is komolyan. Aki azonban a gyakorlati élet kritikájára vállalkozik, az már ingoványos talajra merészkedik, és ne csodálkozzék, ha a haragosok tömkelegét zúdítja magára. Éppen ettől féltem morgós kedvű, szókimondó kandúromat is. Hiszen hiába magyarázom neki, hogy ha valakinek a tyúkszemére lép a földszinten, esetleg az emeleten jajdul fel valaki.

Legutóbb is egy gunyoros fintor kíséretében leintett, és csak azért sem intelmeim szerint cselekedett; nem holmi flaszterkoptatóba kötött bele, hanem a jó ideje pallósjoggal és egyéb kiváltságokkal rendelkező, magasságos Magyar Postába. Egy könnyelmű pillanatomban megkértem ugyanis, hogy hozza el helyettem a nagymama „letét" címén őrzött nyugdíját a postahivatalból, mire mancsait dörzsölve újságolta, hogy ezúttal is talált kritizálni valót. Tagadhatatlan, hogy általában élvezi az ilyen belekötősdi játékot, de ezúttal még az ő kötélidegeit is megviselte az eset, mert gyanúsan égnek állott a bajusza és időnként úgy fújt, ahogy barátságtalan kandúrok csak ritka rossz pillanataikban szoktak.

Unszolásomra a következő, valóban bajuszborzoló esetet adta elő. Annak rendje-módja szerint felmutatta a kézbesítő által a levélszekrénybe dobott értesítő cédulát, ám a méla közönnyel rátekintő postáskisasszony kioktatta, hogy a dolog korántsem ilyen egyszerű, mert bizonyos értékhatár felett csak a posta által rendszeresített meghatalmazás ellenében adhatja ki a nagymama nyugdíját. Az írógéplap nagyságú, sűrűn teleírt nyomtatvány – a legalább tíz pontba szedett kitöltési utasítás mellett – olyasmiket tartalmazott, hogy a két tanún kívül majd a postahivatal vezetője „ellenőrzi", „jóváhagyja" a meghatalmazó szándékát és aláírásának hitelességét. Mégpedig a meghatalmazó jelenlétében!

Hamlettel szólva: ez a bökkenő!

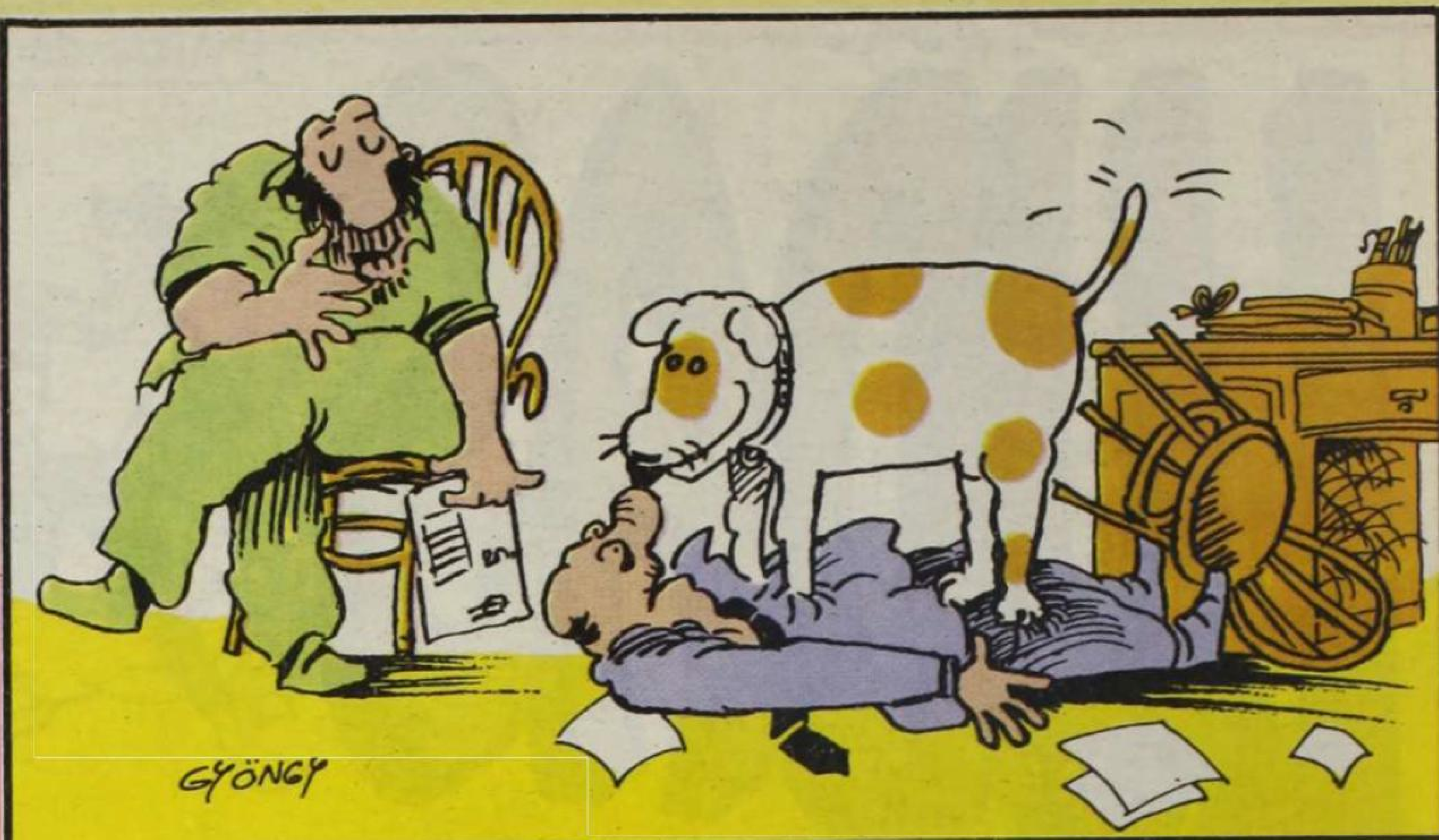
Mert ha a kilencvenéves nagymama jól látna, jól hallana és rogyadozó lábaival el tudna ballagni a postahivatalba, akkor mi szükség lenne a helyettesítésre, azaz a meghatalmazásra? Ámde, ki van ez találva rendesen; a magasságos postahivatalnok nem azért rendeli audienciára a nagymamát, mert netán hamvas bájaiban szeretne gyönyörködni, hanem hogy beszedhesse azt a levélbélyegben lerovandó ötven puha magyar forintot, amelyet illeték gyanánt kell leróniai a gyanútlan alattvalónak, ha mégis hozzá akar jutni jogos illetményéhez. (Csak így zárójelben merem megjegyezni, hogy eladdig már a Nyugdíjfolyósító Intézet is lerótta a maga illetékét annak érdekében, hogy a Posta kegyeskedjék eljuttatni a nyugdíjakat a címzettekhez.)

Az eset felidézésében idáig jutó kandúrom fejtegetését olyasfajta kiszólással sommázta, amely a serdületlen és jobb érzésű hölgy olvasókra tekintettel még tartalmi kivonatában sem idézhető, majd két további, immár szalonképes megjegyzéssel kísérte az esetet. Előre bocsátom, hogy mindkét megjegyzése kifejezetten elfogultnak, sőt, rosszindulatúnak is nevezhető, de a véleménynyilvánítás alkotmányos jogára hivatkozva, ragaszkodott a nyilvánosságra hozatalához. Egyik megjegyzése szerint a Posta netán ily módon kívánja annak az új, s finoman szólva is sajátos egyenruhának a fedezetét előteremteni, amelybe újabban szerencsétlen alkalmazottait bújtatja.

Hol vannak már azok a daliás idők, amikor egy snájdig postásegyenruha láttán lúdbőrözött a térde a ligeti korzón sétáló, kimenős cselédeknek?

Ámde, hogy el ne kalandozzunk a témától, kandúrom ezúttal történelmi ismereteit is megcsillantotta előttem, amikor kijelentette, hogy az ötven forintos meghatalmazás ötlete még a rossz emlékezetű török adószedőnek, a defterdárnak sem jutott volna soha eszébe. Ezért javasolja, hogy a kérdéses szabály kiagyalásában illetékes illetékest a jövőben jutalomból és elismerésül esetleg fődefterdárnak kellene nevezni.

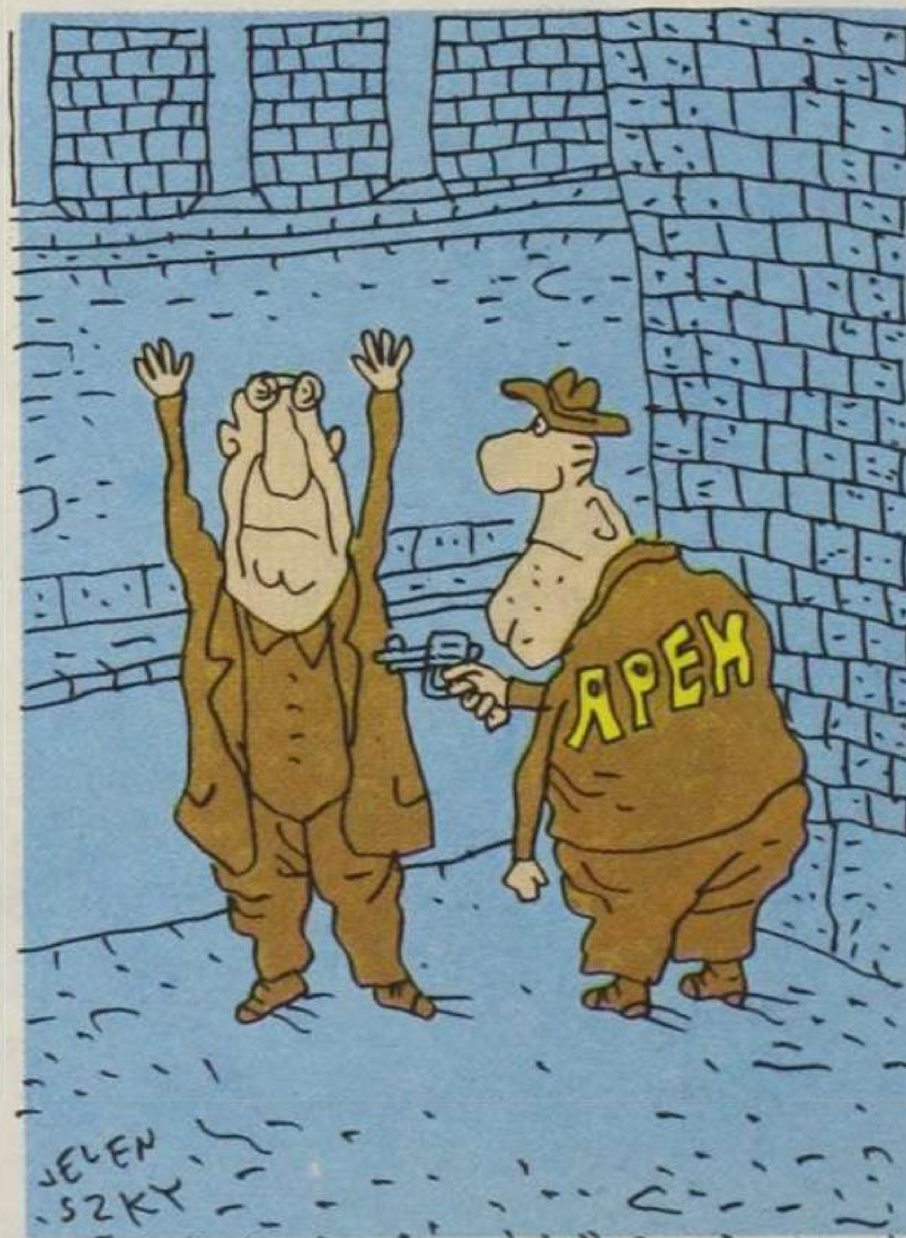
„Hát, bizony, ez kutyaélet... – fejezte be kiváló kandúrom legutóbbi zsörtölődését – ami még egy erős lelkű macskának is sok."

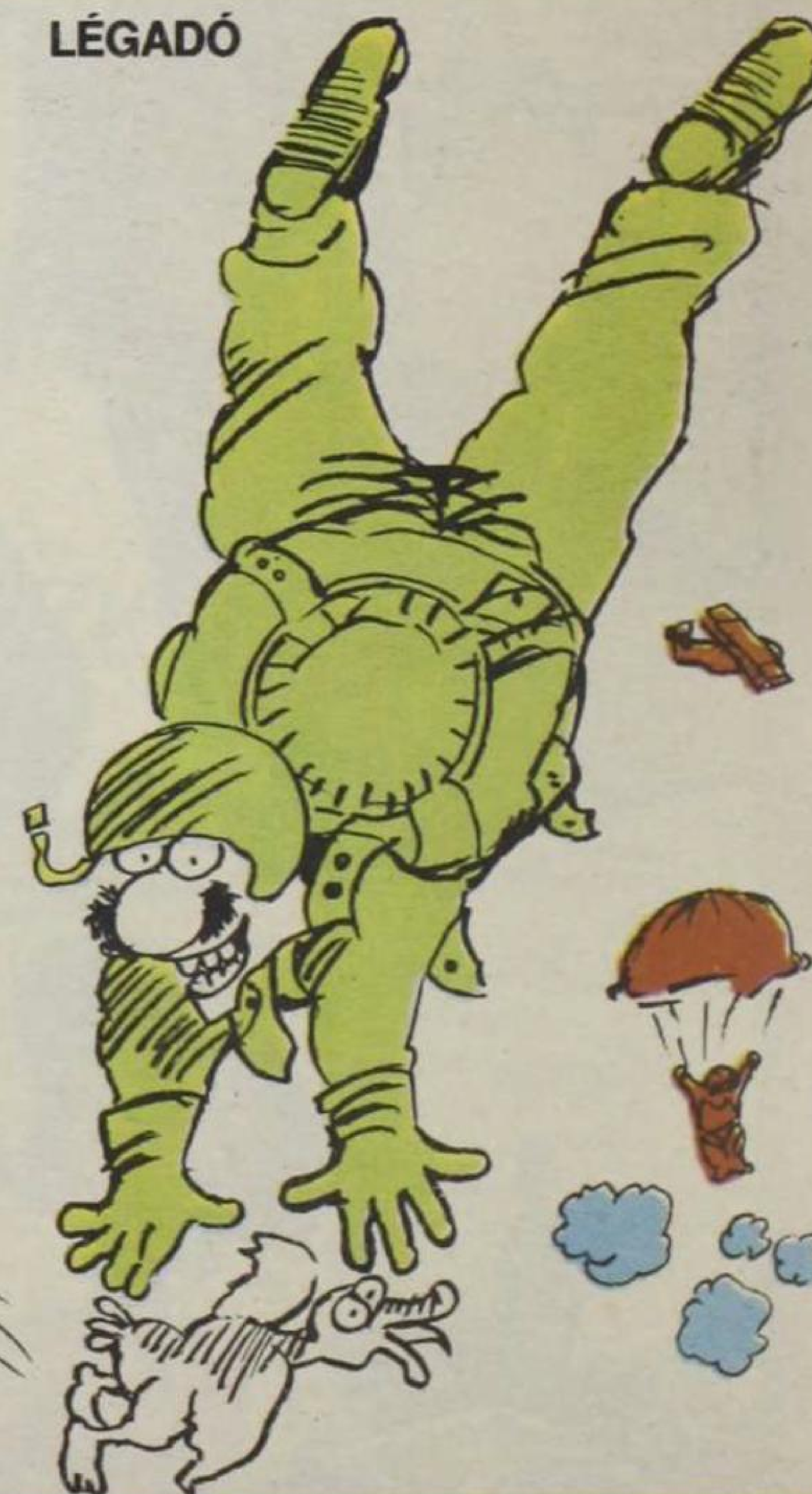
– Én és a kiskutyám, azt szeretnénk, megtudakolni: bizonyos esetekben elengedhető-e az ebadó?

– Az ország jelenlegi állapotában a gondolatokra kivetett adó nem hozná a kívánt bevételt.

– Eltörölnék minden adót, sokkal olcsóbb és egyszerűbb megoldás lenne, ha az Apeh nyíltan kirabolná az állampolgárokat.

LÉGADÓ

– Ha kivetnék a hír adót, ez a sok pletykálkodás is megszűnne a faluban.

SZEMÉTADÓ 1.

– A szemétadó befizetését igazoló szelvényt kérném bemutatni...

MOSOLYADÓ

Filozófia: Aki mosolyog, az elégedett, az jól él – aki jól él, annak van pénze – akinek van, attól lehet elvenni.

TÚLSÚLYADÓ

Filozófia: Aki túl súlyos, az sokat eszik – aki sokat eszik, annak sok kaját kell venni –, aki sok kaját tud venni, annak van rá pénze – akinek van, attól lehet elvenni.

Egyik elődünk, az ÜSTÖKÖS 1897-es évfolyamában leltünk Skrebkó Márton m. kir. adó-janicsár mondására:

„Sírva vigad a magyar. Hogy sírva: ez jó; de hogy miért vigad? Ez nekem bosszantó. No, majd teszünk róla, hogy ezután sírva sírjon."

SZEMÉTADÓ 2.

– A begyűjtött értékeket természetesen fel kell majd tüntetni az adóíven a megfelelő rovatban!

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Az utóbbi időben különféle rémhírek kaptak lábra. Olyasmiket suttog a fáma, hogy a Fővárosi Temetkezési Vállalat harmincezer forintot fog kérni egy átlagtemetésért, hogy Budapest egész területén fizetni kell majd a parkolásért, hogy jelentős összegeket kell leperkálni a szemétszállításért. Minthogy nem szeretjük, ha fölöslegesen cukkolják a lakosságot, utánajártunk: igazak-e ezek a rémhírek. Felkerestük hát a Budapesti Tanácsadó Részvénytársaság (röviden Buta Rt.) elnök-vezérigazgatóját, hogy tiszta vizet öntsünk a pohárba.

– Sajnos, lehetetlen – válaszolta a Buta főnöke –, tiszta vízzel évek óta nem szolgálhatok. De ha a csapvíz megfelel, szívesen válaszolok minden kérdésére.

– Igazak-e a fentebb felsorolt rémhírek?

– A lakosság hajlamos a rémhírterjesztésre. Örülök, ha egy ilyet megcáfolhatok. Úgyhogy örömmel és felelősséggel kijelentem: nem igaz, hogy ezek a rémhírek rémhírek volnának.

– Tehát valóban 30 ezer lesz egy temetés?

– Igen. Bebizonyosodott ugyanis, hogy az európai fővárosok közül Budapesten a legmagasabb a halálozási arányszám. Feltételezem, hogy az igen magas temetkezési díjnak visszatartó ereje lesz, elriasztja az embereket az elhunyástól. Ekkora összeget ugyanis kevesen tudnak előteremteni erre a célra.

– És mi a helyzet a parkolási díjakkal?

– Nem eszik olyan forrón a kását. Ha azt nézzük, hogy az autós a kocsivásárláskor adót, vámot, illetéket fizet, javításkor ugyancsak; ha tudjuk, hogy a benzinár 98%-a adó, hozzávesszük még a súlyadót és a biztosítást, az a parkolásért fizetendő évi néhány tízezer forint már igazán nem számít.

– És – mondjuk – kinn, a prérin, Rákosszentmihályon ugyanannyit kell fizetni, mint a Belvárosban?

– Szó sincs róla. Többet. Mert az zöldövezet, így ott természetrongálási pótlék is jár.

– És aki a lakása előtt parkol, kap kedvezményt?

– Természetesen. Az ott lakók a parkolási díj duplájának mindössze az ötven százalékát fizetik.

– És a szemétpénz?

– Ja kérem, a szemétszállítás pénzbe kerül.

– Csak hogy nem a szemetelőket bünteti, hanem azokat, akik a szemetet a kukákba dobják.

– Természetesen. Hiszen a szemetelők komoly segítséget nyújtanak a fővárosnak.

– ???

– Ahol szemét borítja az utat, nem látszanak a gödrök. Így voltaképp a szemetelés városszépítési akció. Talán a szemétdíjjal elérhetjük, hogy mindenki szemeteljen, ahelyett, hogy kukákba hajigálják ezt az értékes városszépítési eszközt.

– Mondana valamit további lakosságörvendeztető terveikről?

– Szívesen. Terve[redacted]ul a súlyadó bevezetését.

– De hiszen súly[redacted]n!

– Kocsira. De emberre?! Önnek talán nincs súlya? Lépéseivel nem koptatja a flasztert?! Mutassa csak a talpát! Szép! Vasalt sarok! Jó, hogy nem patkót visel! Ez, kérem, a legmagasabb kategória lesz! Egyenértékű a kövezetet szintén nagymértékben rongáló tűsarokkal. A súlyadó kiszámításánál az alábbiakat vesszük figyelembe: az egyén súlya, térfogata, lábának mérete, cipőtalpának minősége. Ittasságon rajtakapott egyének kétszeres díjat fizetnek, mivel tántorgásuk következtében egy adott távot hosszabb úton, tehát az útfelület nagyobb hányadának kihasználásával tesznek meg. A hányadról jut eszembe: pótlékként hozzájön a hányadó is, valamint az elterülési adó, mivel a fekvő ember két négyzetmétert foglal el a közterületből, míg a haladó adózó csak egyet. Ugyancsak most dolgozunk a légadó kimunkálásán. Tudnivaló ugyanis, hogy az emberek a levegőt áfamentesen, úgy is mondhatnám, feketén veszik. A jövőben a jó pesti fekete levegőért is fizetni kell, hiszen a lakosság oxigént lélegez be és széndioxidot bocsát ki.

– De hiszen a fővárosi levegőben már alig van oxigén!

– Éppen ezért meg kell becsülni! Mindenütt a világon a hiánycikk a legdrágább! A légadó után bevezetjük a létadót. Utalva beszélgetésünk elejére: az életbenmaradó állampolgár megfosztja temetkezési vállalatunkat egy jelentős bevételtől. Ezt valamiképp kompenzálni kell. Fizessen mindenki, aki él és mozog! Ezt követi majd a fővám.

– Fővám? Az micsoda?

– Aki Budapesten él, komoly összeget takarít meg azáltal, hogy nem kell vidékről a fővárosba utaznia. Az ideutazási költségnél lényegesen kisebb teher, ha az így megtakarított összeg egy bizonyos töredékét – mondjuk 90%-át – befizeti fővárosi vámra, röviden fővámra.

– Van ennek tere a jelenlegi törvények alapján?

– Ön budapesti, tehát nyilván járt már a Szabadság híd pesti hídfőjénél. Így tudhatná, hogy Dimitrovnak már nincs, de a Fővámnak van tere!

– Ön a Buta Rt. elnök-vezérigazgatója. Megmondaná, miért van szükség az önök részvénytársaságára? A fővárosi önkormányzat nem tudná mindezeket kiötleni?

– Dehogynem. Csak hát, tudja... az ilyesmit jobb privatizálni. Hiszen nem szabad elfelejteni: az önkormányzatot választják. Márpedig ha ezek az ötletek tőlük származnának, az önkormányzat azonnal belebukna.

– Tudja mit? Ez sem rossz ötlet...

GALAMBOS SZILVESZTER:

ZSENIÁLIS MŰVÉSZ

Kint borongós, esőre hajló délután volt. A kellemesen langyos szobában régi bidermeier-karosszékében ült a művész. Utálta a modern csőbútorokat. Az alkotás előtti percekben csupán ebben a karosszékben érezte jól magát. Az apró asztali lámpa fénye rávetődött magas, intelligens homlokára. Koponyájában csapongó gondolatok rajzottak és felidézték a múltat...

Mint csodagyerek tűnt fel alig tízéves korában. Hatalmas sikert aratott maga komponálta bablevesével, melyben még szeszélyesen kavargott a kissé túladagolt zöldség, de már megcsillant benne az alkotó zsenije.

A boldogságtól reszkető szülők elvitték a Pitypang étterem őszülő hajú mesterszakácsához, aki lelkesen vállalta, hogy ingyen korrepetálja a tehetséges gyermeket. A szenvedés érlelte nemessé művészetét. Már pályája kezdetén sok pofont kapott az élettől és mesterétől. Sós ízű kamaszkönnyei belehullottak az odakozmált lencsefőzelékbe.

Első önálló alkotását „Lebbencs leves füstölt oldalassal"; kedvezően fogadta az értő közönség. Karrierje persze nem ívelt simán felfelé, hanem göröngyös volt, mint a karfiol.

Habo's rolójából egyszer kifelejtette a tejszínhabot. Akkor kritikusai öncélúnak titulálták, szemére vetették, hogy a díszes külsőségek mellett megfeledkezett a belső tartalomról.

Azonban a „Női szeszély baracklekvárral" című alkotása már egy érett, kiforrott művész egyéniségét tükrözte. „Kolozsvári rakott káposzta" fedőnevű ízkompozíciójára a külföld is felfigyelt.

Aztán az igazi siker évei következtek. Párizs, London, Róma. Speciális grízgaluskájának már az egész világ tapsolt. „Párolt marhafelsál tormával" című alkotását egyaránt elragadtatással fogadta Méry angol anyakirálynő, és Zelenák Bódog cipőfelsőrész-készítő a Nefelejcs utcából.

Mint az ízek utolérhetetlen művészéről emlékezett meg róla a New York Times vezércikkében. Életútja immár a halhatatlanság felé haladt. Idáig ért gondolataiban a Mester. Tétován megigazította a csokornyakkendőjét. Könnyű remegés fogta el, mint mindig alkotás előtt. Gyengéden megsimogatta a golyóstollát, aztán az ihlet szent révületében írni kezdett.

...Végy fél kiló lisztet, két tojást, csipetnyi sót...

– Leiszod magad, és állandóan hülyét csinálnak belőled!

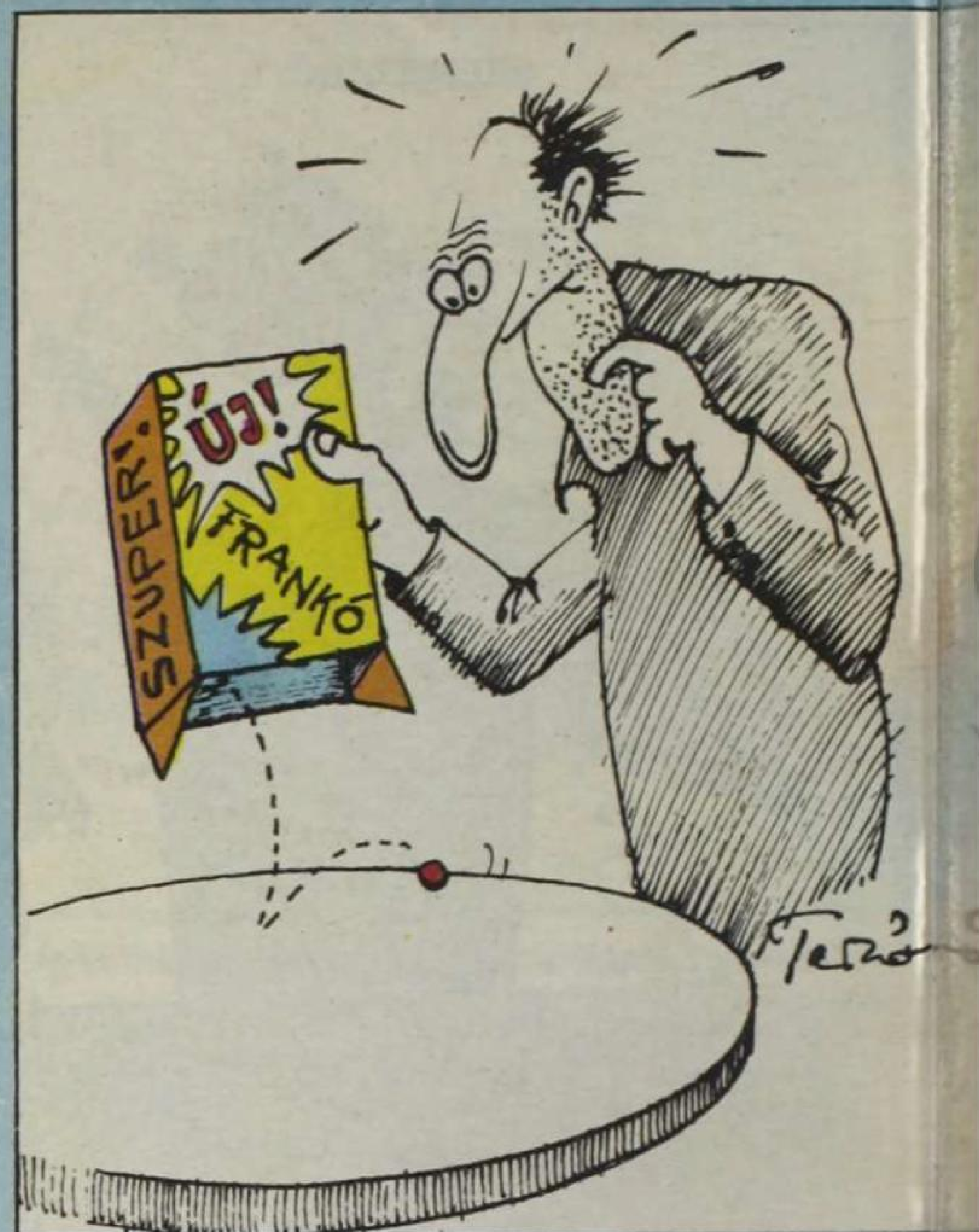
– Én mondom, öregem, ha annak idején lett volna „Ki mit tud?" Csárli már nem itt tartana!

– Pártot alapítottam!
– Gratulálok! Mi a neve?
– Magyar Igazság Párt!
– De hiszen az már kettő is van!
– Hát nem *három* a magyar igazság?!

SZÁMLAADÁS

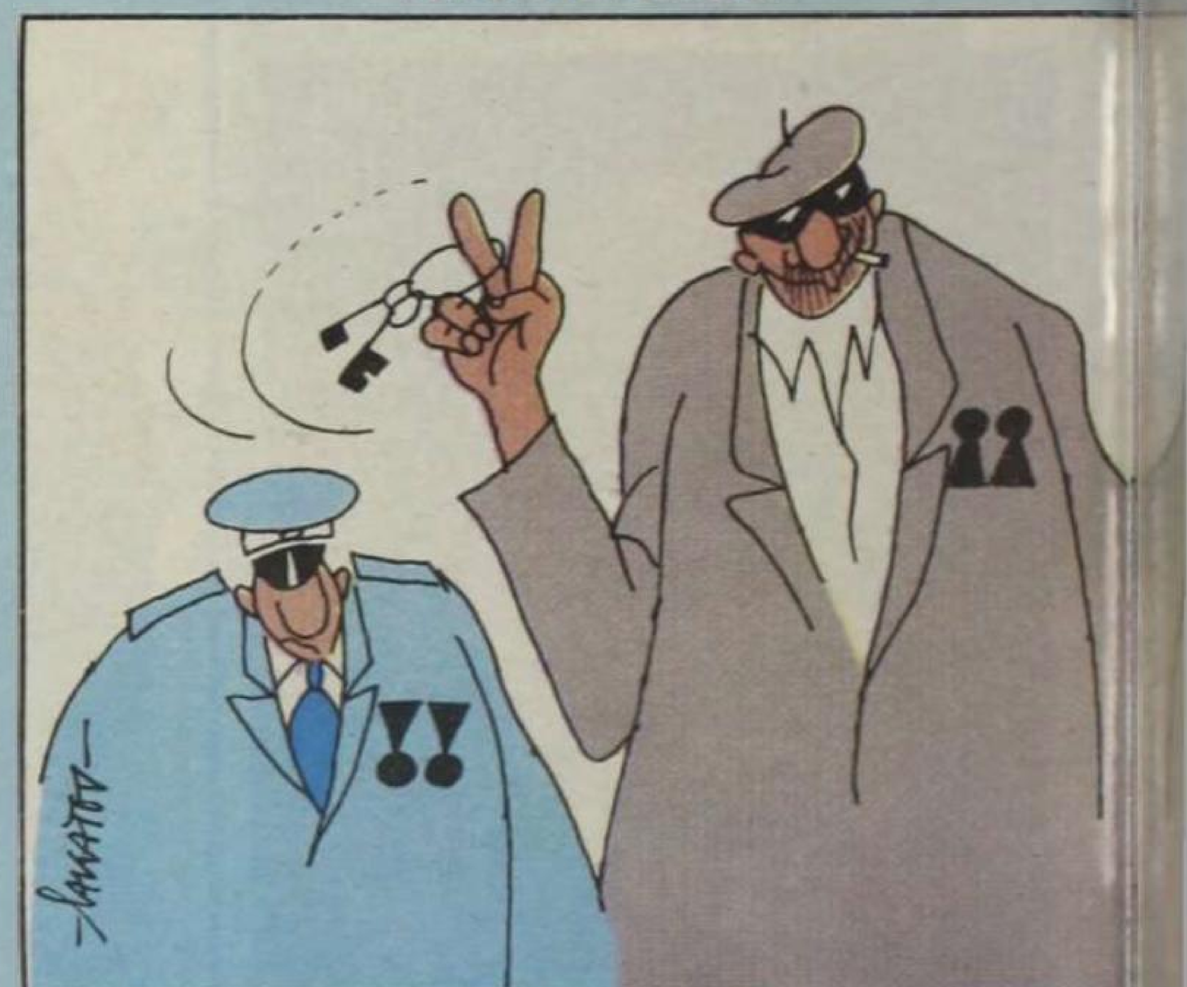

– Miért állította a kérvényben, hogy egészségügyi okokból nem tud számlát adni?

– Csomagolástechnika, óh!

KITÜNTETÉSEK

GAZDASÁGI PILLANATKÉP

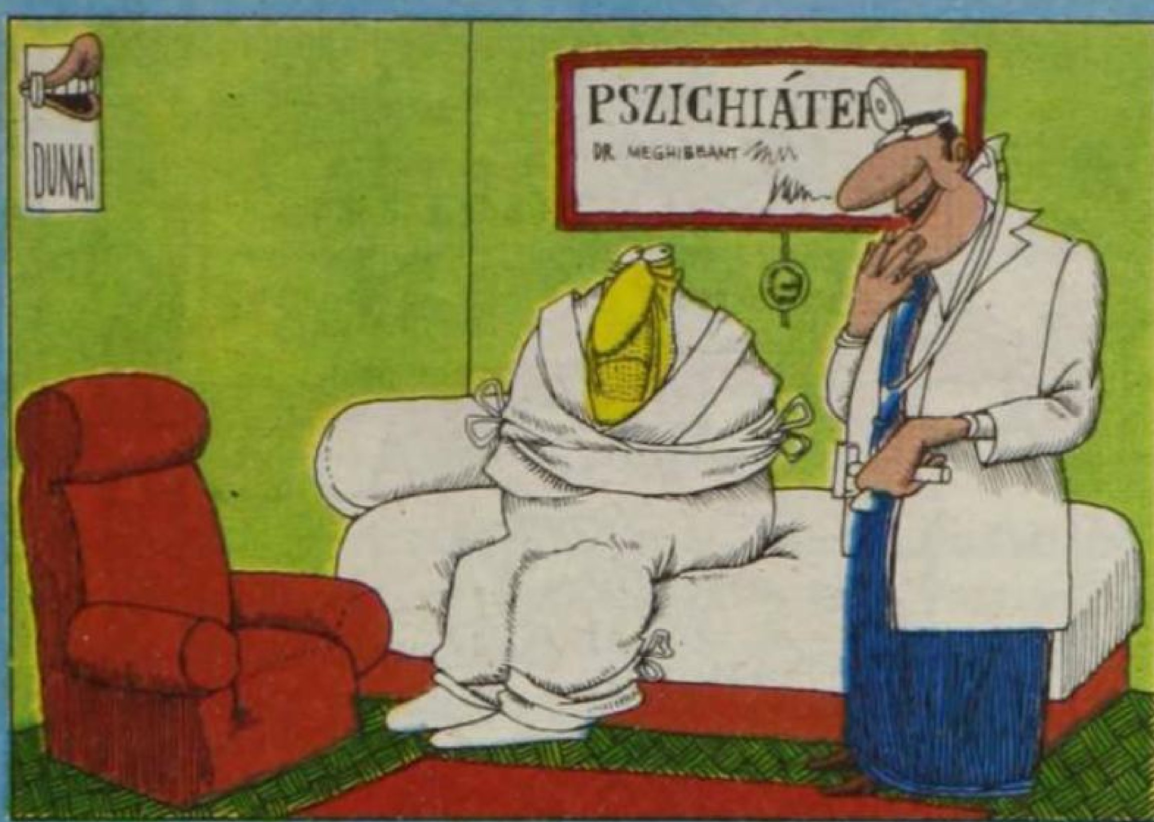

– Nem, nem a kánikula. Így állunk, uraim...

-Gizike! Robogjon le a boltba 3 méter cér-
náért!

-Szóval, ha jól értettem, a múlt tisztázásával kezdődött...

MEGBÉKÉLÉS

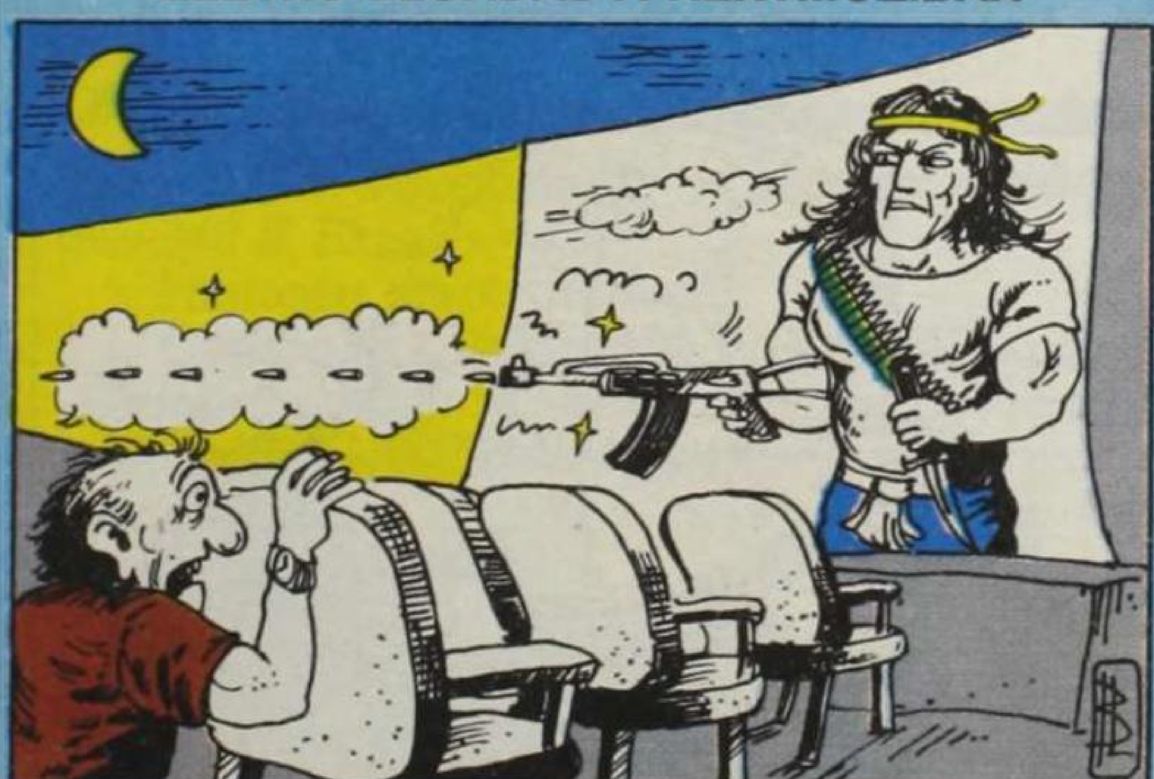

-Kedves nézőink! A bőrfejű cigányok és a skinheadek roma hagyományőrző csoportja közös
oncertet ad!

-Ugye, most csodálkozik rajtam, a boltveze-
ön, Rózsika, de mielőtt privatizálják az egységet
negmutatom maguknak ki is volt az a Kovács
Géza!

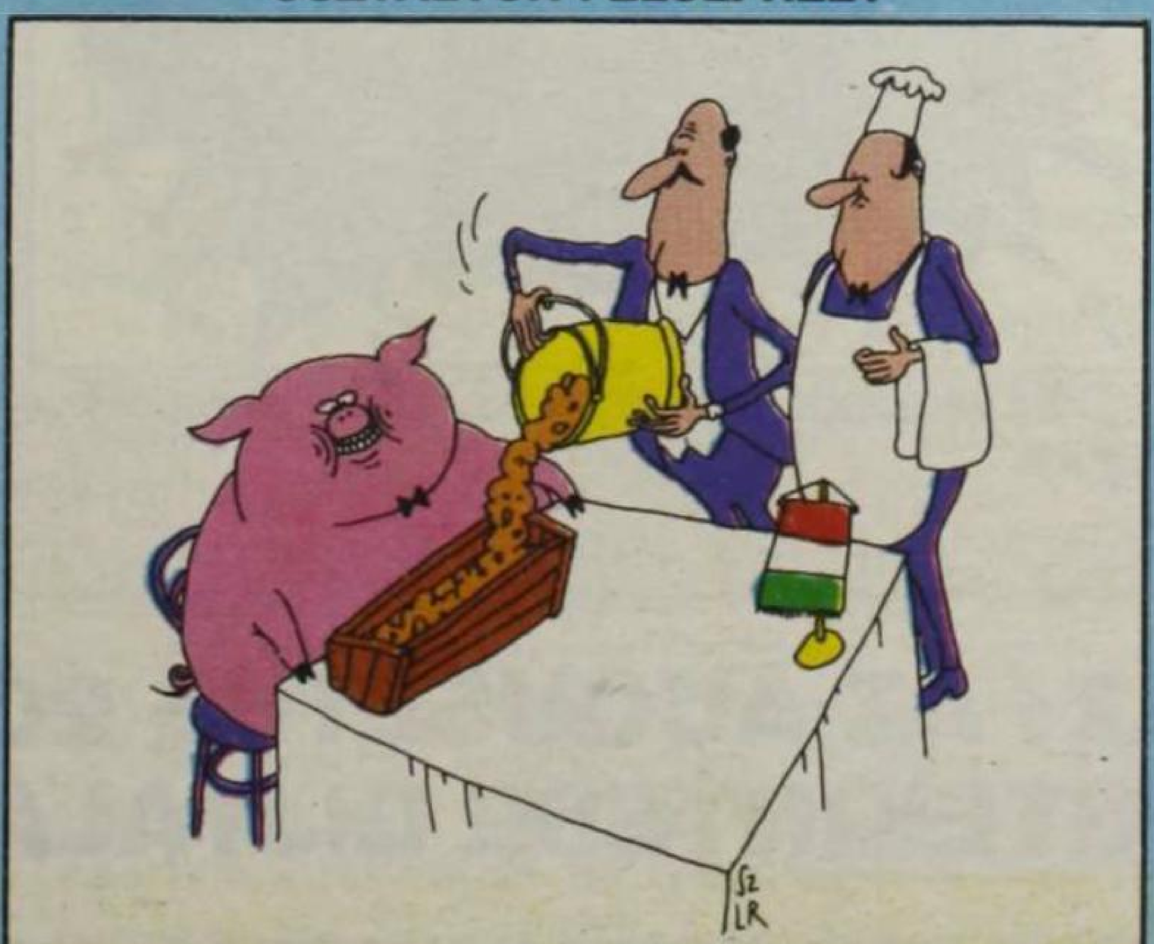
ÉLETHŰ ELŐADÁS A KERTMOZIBAN

BOSZNIAI GRAFIKON

OSZTÁLYON FELÜLI HELY

KEVÉS A KÉNYELEM

Nekem ugyan sok, főleg ami egyes munkahelyeken, ügyintézések körében, a szolgáltatások alkalmával tapasztalható. De van, aki keveselli, köztük Dróth Félix, akinek már pusztán a keresztneve szerint is boldognak kellene lennie annyival, amennyi a technika fejlődése során őt is megörvendezteti.

– Tudod, öregem – mondja, és kis időre félretolja a fröccsös poharat –, manapság egyre fejlődik a gépkocsigyártás. Nem győzöd nézni azokat a négykerekű csodákat, amelyeket a tévéreklámokban ajánlanak a magyar tömegeknek, mivel az ajánlóknak hiányzik egy kerekük: az én fizetésemből? De még akkor is, kész csoda, öregem, az a kényelem! Lassacskán minden, ami kocsin kívül élvezhető, benne lesz az új kocsikban is. Vagy már bennük is van. Nemcsak a cicababa, aki a reklámon ráül, nekidől, bebújik és kicsattan a boldogságtól, egyem őket! Teszem azt, a villanyégő! Utcán, lakáson, munkahelyen, mindenütt világít, de világít a kocsiban is. Vagy az ülőhely! Otthon, klubban, színházban, igazgatói szobában kényelmes fotőjökben ülhetünk, és ugyanez a kényelem megvan a kocsikban is! Ott is lehet kényelmesen ülni, sőt, némelykor *miatta* is. Vagy ott az ajtó! Otthon, hivatalban, orvosi rendelőben, aprócska nézeteltérés után, remekül be lehet vágni. A kocsi ajtaját is be lehet, öregem! Ha én este hazafurikázom, ilyenkor nyáron, amikor házak szerte nyitva az ablakok, és bevágom a kocsi négy ajtaját, máris ablakában könyököl a fél utca, mindkét oldalon: ki a fene csapkod akkorákat? Persze, irigylik, hiszen mindent irigyelnek.

De vegyük csak a rádiót! Kocsin kívül, kocsin belül, otthon és útközben egyaránt bömbölhet, amennyit akarod. Némely kocsiban van már rádiótelefon is, Kaszabfülöp előtt három kilométerrel fölhívhatod Zsuzsikát: kivel hallgatja otthon a muzsikát? Nem klassz? Csupa kényelem, ha az árát lenyelem. Néha, persze, idegesítő, ha mondjuk Zsuzsika helyett egy érces férfihang bömböl a kagylóba, de hazatérve tisztázható az ügy, pár napi veszekedéssel.

Egyet viszont nem értek: *miért nincs a kocsikban tévé?* Én marhára tévés pali vagyok! Ha este hazamegyek, már nyúlok is a gomb után, kattintok egyet, és bámulom a képernyőt. Feleségem, Zsuzsika, néha fölajánlja a saját gombjait, de azt minek? Ha benyomom, azt az adást már láttam. Inkább az Össztűz! Mindez a kocsimban nincs, pedig irtó drága volt, a fene ezt a tömegnyomort! Persze, te most arra gondolsz, hogyha az autókban tévé lenne, akkor a vezető azt bámulná, nem a nőket, vagy hogy nincs-e a közelben rendőr, átsuhanhat-e még a piroson. De ha a kocsiban lenne tévé, nem kellene annyi pénzt kidobni vezetőképzésre, jogsira. Úgyse vezetne többé szabályosan senki! Beindítaná a motort, bekapcsolná a kormánykerék fölött a tévé kis képernyőjét, bámulna bele, mint otthon. Csuda kényelem! Nézné, az első fáig, villanypóznáig, trafikos vagy újságos bódéig, ami van a járdaszélen. Befordulna a mellékutcába, ahol nincs is mellékutca, meg ilyesmi. Ezért kár lenne autóvezetői vizsgára kötelezni azt a sok úrvezetőt és úrveszejtőt. Hanem mit kéne csinálni, elkerülendő a sok zűrt? Én már gondolkoztam rajta, van elképzelésem. Mindazt, amibe a tévét néző gépkocsivezető belehajthat, át kellene telepíteni az utca közepére. Póznát, járdát, gyalogost, kirakatot, továbbá a szembe jövő forgalmat is. El lehetne helyezni, szép hosszában, az út közepén. Akkor nyugodtan lekanyarodhatnék az útról, ott nem lenne semmi, sőt még az se. Beadom újításnak, és a díjért veszek egy új kocsit, mert az előzőt, nézd meg odakint, elütötte egy figyelmetlenül álldogáló bérház. Mert a bérházban is sok a tévé, a lakók azt nézik, s akkor persze, hogy nekimegy az a ház annak a szegény, kanyarodó autónak.

De legalább egy fokkal nőne a kényelem, amiből sose elég!

ALFÖLDI IMRE

– Koldusból királyfit, egyszer már bejött!

KIT KORONÁZNA MEG?

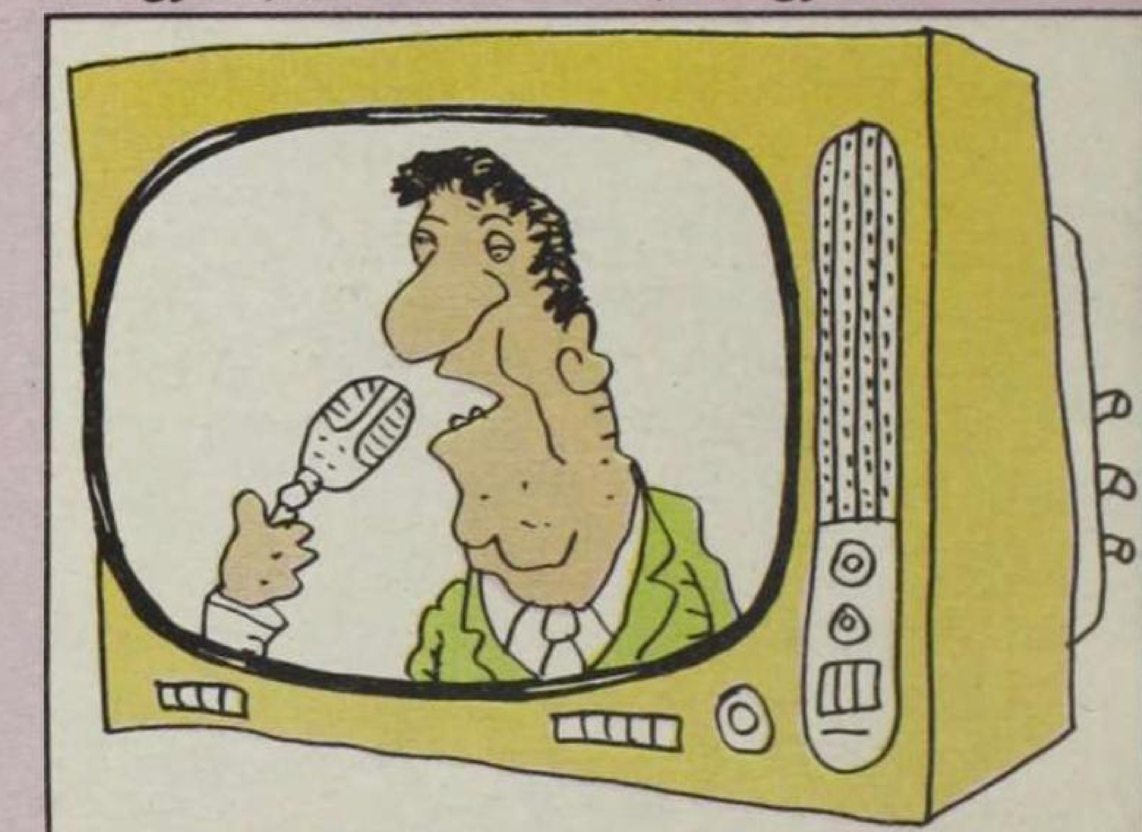
– Torgyánt, tüzes koronával, ahogy illik.

MALŐR

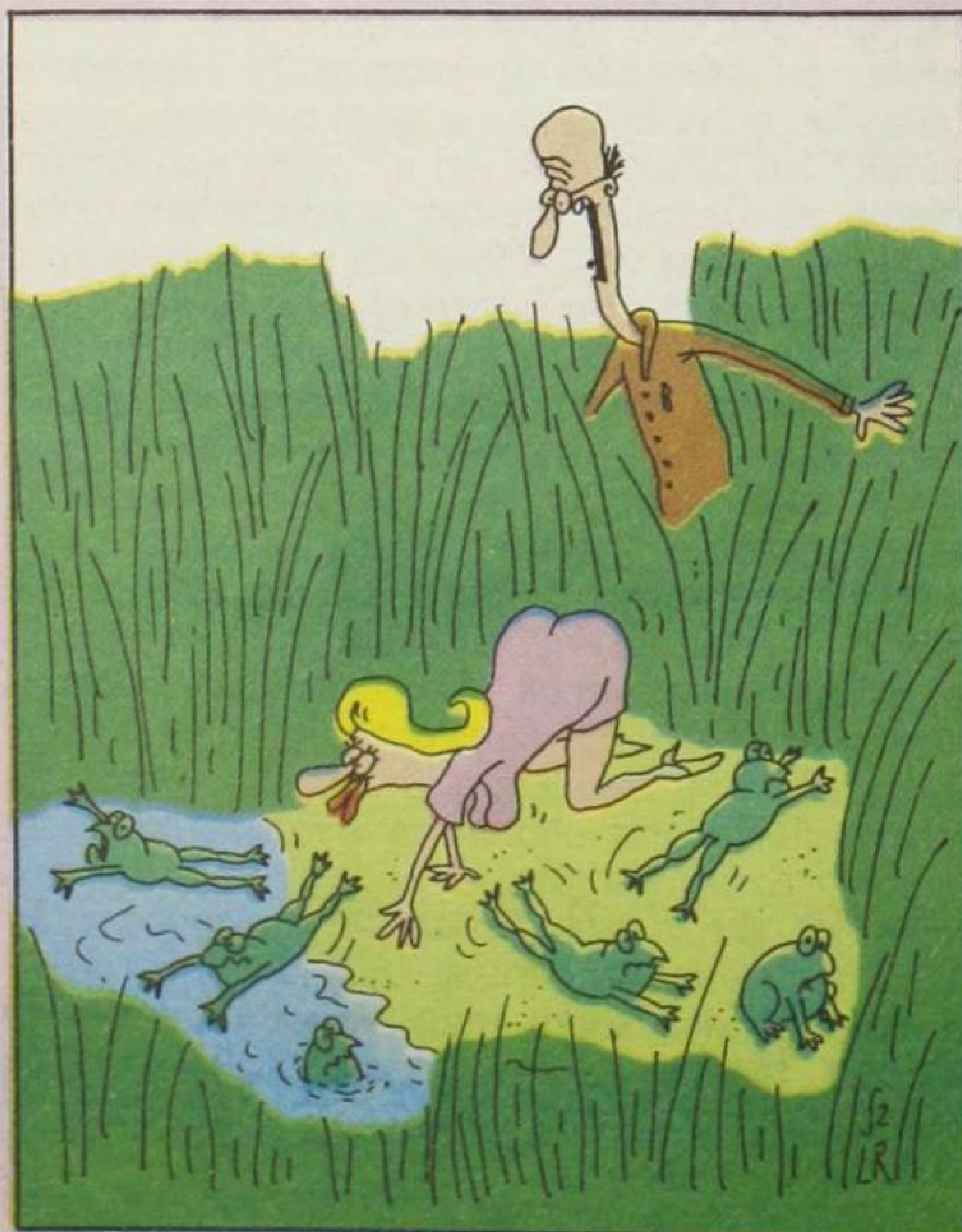

– Felség, valaki megette az országalmát, helyette fogadjon el egy szabolcsi jonathánt!

– Nem akarok ármánykodni, de a koronázási szertartás előtt, nem kellene átvilágítani az öreget?

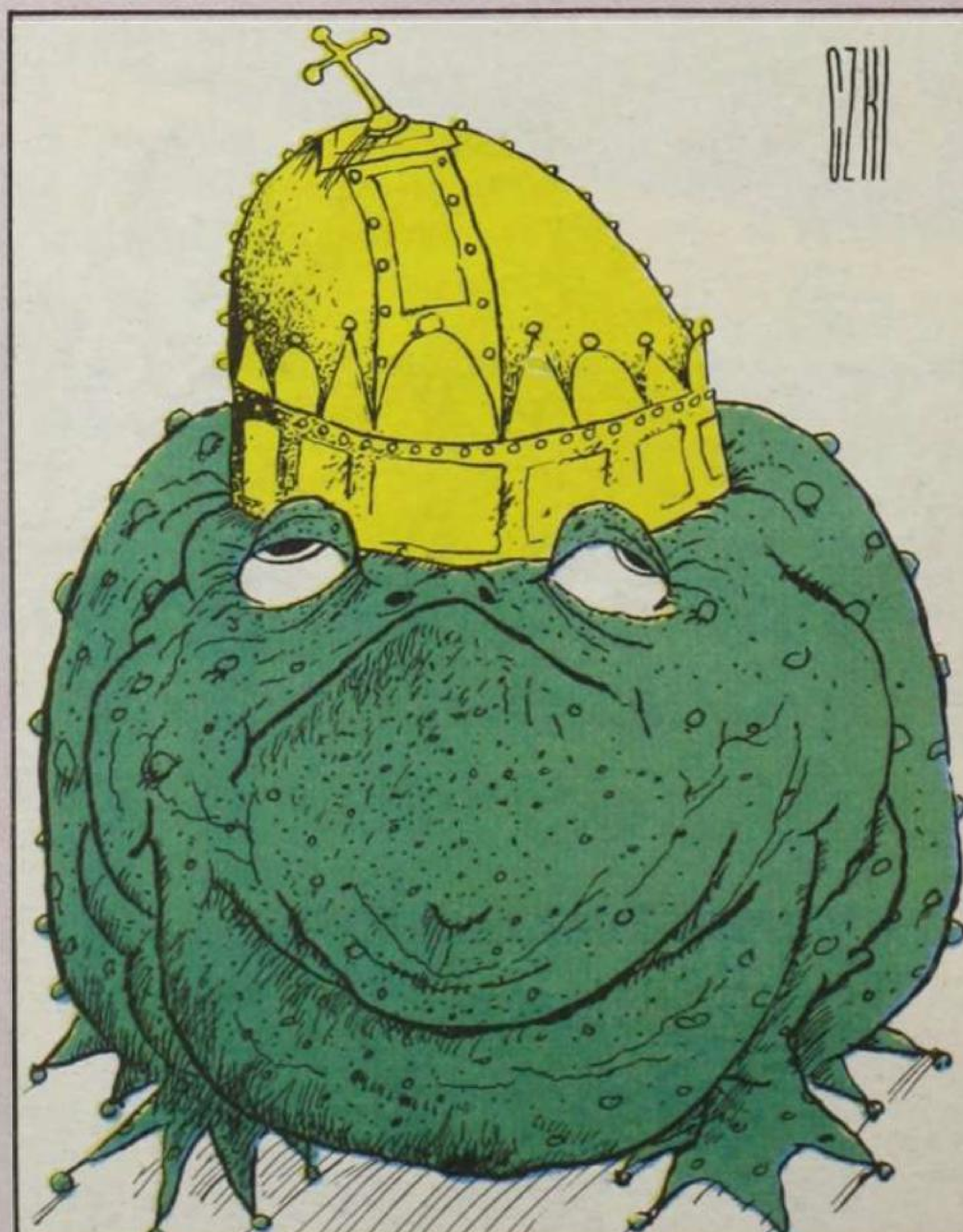

– Nem zárjuk ki egy szocialista legitimista koalíció lehetőségét, de ez esetben ragaszkodunk Horn Gyula megkoronázásához.

– Igyekezzen egy kicsit, Melinda, nyakunkon a választások és még sehol egy királyfi!...

KI LEGYEN A KIRÁLY

– Én rá gondoltam, egy elvarázsolt szimpatikus figura.

– Jó napot, uraim. A legitimista párt aktivistája vagyok. Hadd bátorkodjam azt az apró megjegyzést tenni, miszerint: KIRÁLYT BELE!!!

HA MINDEN IGAZ: AZ AUGUSZTUS 20-AI TŰZIJÁTÉK MEGTEKINTÉSE DÍJTALAN!

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

Kedves olvasó! Ebben a rovatunkban hétről-hétre a magyar politikai élet vezető személyiségeivel – pártvezetőkkel, miniszterekkel, országgyűlési képviselőkkel – beszélgetünk. Most szélesítjük a kört: olyanokat is megszólaltatunk, akik a parlamenten kívül politizálnak. Elvégre jövőre választások lesznek, és – ki tudja? – talán azok is bekerülnek a Parlamentbe, akik mind ez ideig kívül rekedtek...

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

PÁLOS LÁSZLÓVAL,

a Magyar Legitimista Párt elnökével

– Elnök úr! A Legitimista Párt legfőbb célkitűzése a királyság visszaállítása Magyarországon. A jelenlegi körülmények között ez ma a humor vagy a politika kategóriájába tartozik?

– Egyre inkább politika. Ami pedig pártunk nevét illeti, talán mindenki számára érthetőbb lenne, ha egyszerűen Királypártnak mondanánk. Akkor elkerülhető lenne az olyan félreértés, ami tavaly augusztus huszadikán történt, Ópusztaszeren. Ott voltam az ünnepségen, osztogattam lapunkat, a Legitimista Híreket, és egy bácsi azt mondta: „Ja, maguk azok, akik azt a rengeteg betétet reklámozzák?" Mondom: „Hogy a fenébe, mi közünk nekünk a betétekhez?" – „Hát nem az van ráírva, hogy maguk a legintimebb párt?" – Mondom: „Bácsi, mi királypárt vagyunk." – „Hát akkor miért nem azt mondják?" – Nos, mi egyáltalán nem titkoljuk, és azt mondjuk: mi az ősi magyar alkotmányból indulunk ki, alkotmányos királyságot akarunk. A Szent Koronát akarjuk visszaállítani az őt megillető helyre, és visszahozni azt az alkotmányjogi állapotot, amelyben minden polgár a Szentkorona tagja.

– Tagja vagy alattvalója?

– Tagja. A magyar királyság ebben különbözött az összes többi uralmi rendszertől, hogy nálunk nem alattvalókról, hanem a Szentkorona tagjairól van szó.

– Mit jelentene a királyság visszaállítása? Szabad királyválasztást, vagy automatikusan Habsburg királyságot?

– Akkor szakadt meg a törvényesség Magyarországon – legalábbis a mi álláspontunk szerint –, amikor koronázott királyunkat, IV. Károlyt idegen csapatok Horthy Miklós segédletével hadifogolyként elhurcolták, és száműzetésbe kényszerítették. Tehát a jogfolytonosság Ottóval állna fenn.

– Volt-e példa arra a világtörténelemben, hogy egy nyolcvan-egynéhány éves királyfit koronáztak meg?

– Azt hiszem, nem. De ki vitathatná, hogy Habsburg Ottónál jobb királyra gondolni sem lehet? Ereiben Árpádházi vér is folyik, kitűnő politikus, világszerte elismert ember.

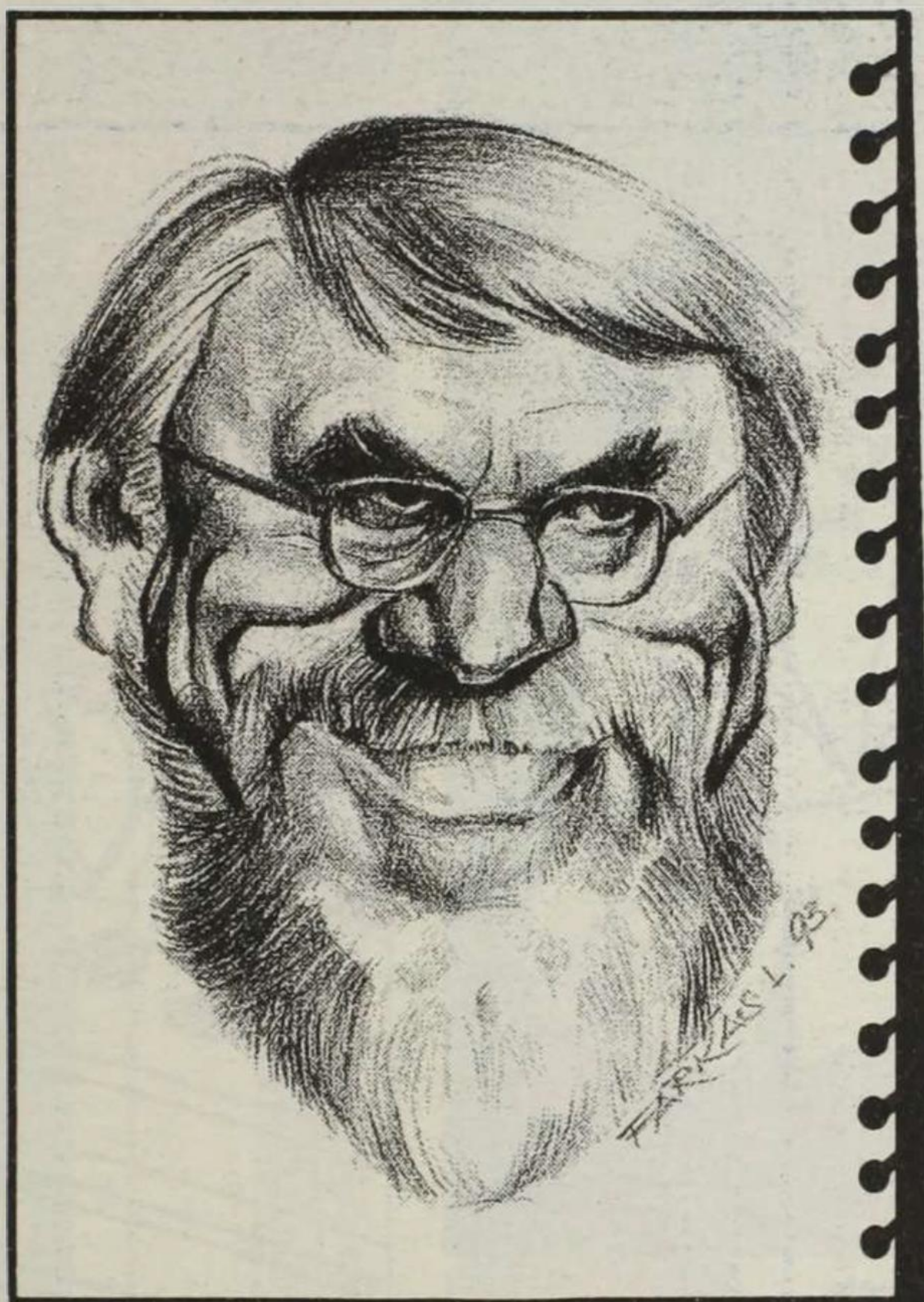
– És ő mit szól az önök elképzeléseihez?

– Mi erről vele konkrét formában, személyesen soha sem beszéltünk.

– Ön szerint mi indokolja leginkább a királyság visszaállítását?

– A különböző áttekinthetetlen választási rendszerekkel a nép fölé emelt hatalmi elittel szemben a népet egyedül csak egy alkotmányos király tudja képviselni. Kell egy uralkodó, aki a pártok fölött áll, nem vesz részt a napi politizálásban, akit minden polgár tisztelete övez.

– Ebben igazat kell adnom, sőt, egy saját tapasztalatommal tudom alátámasztani. Családommal Angliában bolyongtunk, egy este York külvárosában kerestünk és találtunk szállást. Házigazdánkról kiderült, hogy sztrájkoló bányász, mi több: szakszervezeti vezető, aki végtelenül boldog volt, hogy végre „szocialista" országból érkezett turistákkal válthat szót. Hosszasan ecsetelte, milyen szörnyű az élet a kapitalista, kizsákmányoló Angliában... Amikor szózuhatagában lélegzetvételnyi szünetet tartott, feleségem váratlanul megkérdezte: „Do you like the Queen?" (Szereti a királynőt?) – mire bányászunk egycsapásra megváltozott.

Arca szinte átszellemült, és azonnal áradozni kezdett II. Erzsébetről.

– Pontosan erről van szó.

– Csakhogy a királyság visszaállításának elengedhetetlen feltételei vannak. Egyrészt a királypártiaknak döntő szóhoz kell jutniuk a parlamentben, másrészt népszavazásnak kell egyértelműen kiállnia a régi-új államforma mellett. Ön viszont nemrégiben azt nyilatkozta a tv Hőmérő c. műsorában, hogy nem tartják fontosnak a parlamentbe való bekerülést. Itt ellentmondás van!

– Ezt a kijelentésemet az elmúlt, 1990-es parlamentre értettem.

– És 1994-ben?

– Megpróbáljuk egy kampányban megmagyarázni a magyar népnek, nem azt, hogy „háromszor veri ezt kenden Ludas Matyi vissza", hanem azt, hogy azokat a nagy plakátokat a győztes párt háromszorosan fogja tőletek adóban bevasalni.

– Tehát kampányt indítanak a kampány ellen... És még mondják, hogy nincs humor a politikában... Az önök kampánya talán nem kerül majd pénzbe?

– Könnyen lehet, hogy a párt tagjai által összeadott pénzből tudunk kampányt indítani.

– Ez viszont hatalmas létszámú, és igen jó anyagi helyzetben lévő tagságot feltételez.

– Ha így be tudunk jutni a parlamentbe, bizonyság arra, hogy a magyarság valóban akarja a királyságot. Ha nem, teljesen fölösleges a dolog, mert még nem érett meg rá a háttér. Mindenesetre igyekszünk mindenkihez eljuttatni terveinket, elképzeléseinket.

– Az imént mondta, még nem tárgyaltak Habsburg Ottóval. A tervezgetés előtt nem kellett volna őt megkérdezni?

– Amint a parlament visszaállítja a királysági államformát, megbíz egy öt fős koronázási kuratóriumot, és kér Habsburg Ottótól egy írásos nyilatkozatot, melyben kijelenti, mihelyt koronázás van, minden politikai aktivitástól visszavonul. Ez után következik ennek az Alkotmányba történő bevitele, majd a diplomáciai felkérés Habsburg Ottó, mint trónörökös felé. Ha ő nem vállalja, rá vár a feladat, hogy ajánlatot tegyen a nemzetnek: kit javasol a Habsburg-házból királynak. Ezt követően a parlament választja meg az uralkodót.

– Csakhogy van egy bökkenő. Kétségtelen, hogy Ottó tisztelt, becsült személy Magyarországon. Maga a Habsburg-ház kevésbé... Ne feledjük, történelmünkben azokat a pillanatokat tartjuk a legszentebbeknek, amikor őseink szembeszálltak a Habsburgokkal. Hadd idézzem egy igencsak kuruc mentalitású rokonomat, aki azt mondta, a magyar nemzet tragédiája az, hogy akkor született egy Ottó, amikor már elkergettük a Habsburgokat... Hol a garancia arra, hogy a Habsburg-házban él még egy Ottó kaliberű királyfi?

– Ottó fiai...

– Róluk viszont nem tudunk semmit.

– Károly királyi nevelésben részesült.

– Lehet. Ön tudja, de az ország népe nem.

– Amíg a Szentkoronát nem helyezzük vissza törvényes jogaiba, amíg nem érvénytelenítjük az 1946/I-es törvényt, addig nincs értelme annak, hogy a Habsburg-fiúk ismertetését és népszerűsítését elindítsuk.

– Nem lenne könnyebb ezt a törvényt akkor eltörölni, ha mindenki tudná, ez milyen személyi konzekvenciával jár?

– Nem, mert a királyság visszaállítását olyanok is akarják, akik a Habsburgokra nem szavaznának. Még Ottóra sem.

– Spanyolország példája bizonyítja, hogy egy diktatúra után a király hozhatja vissza a demokráciát. Ám Magyarország szomszédai igencsak ferde szemmel néznék, ha egy Habsburg elfoglalná a magyar trónt.

– Szomszédaink mindent ferde szemmel néznek...

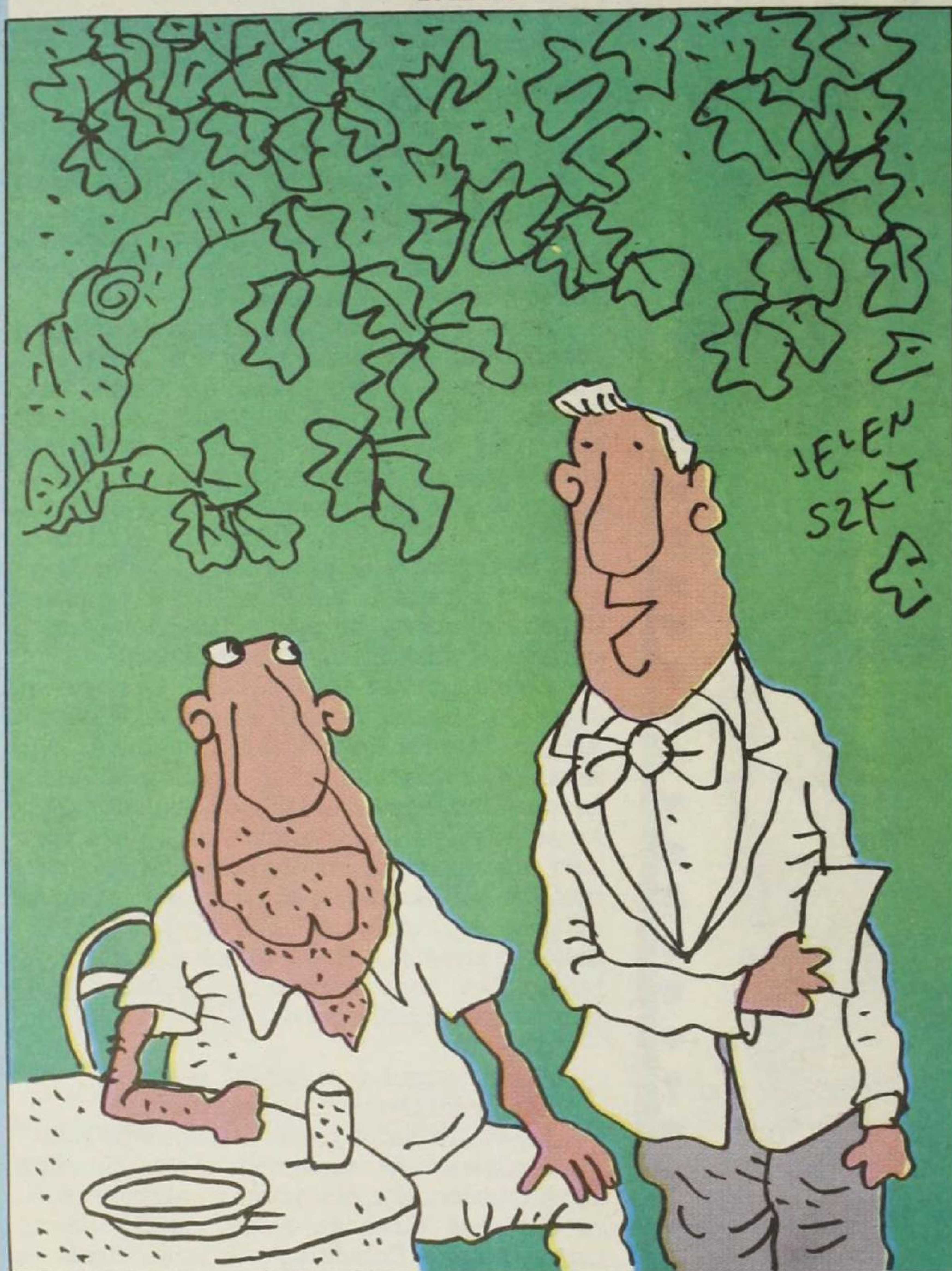
– Más lenne a helyzet, ha a román és szerb király, meg a bolgár cár is visszakerülne a trónjára... De ez még mind nyitott kérdés, a jövő zenéje. Térjünk vissza a közeljövőre. Mit várnak 1994-től?

– Mindenképpen szívesen együttműködünk minden olyan párttal, amelyik a Szentkoronát szeretné visszaállítani. Ez elvileg lehet a kisgazdák valamelyik frakciója, egyáltalán nem kizárt a Kereszténydemokrata Néppárt... De ha a szocialisták azzal akarják vétkeiket lemosni, hogy nekik kell a királyi kegyelem, és kijelentik, hogy az 1946/I-es törvényt a kommunisták hozták, de mert ők nem azok, megtagadnak velük minden közösséget, így az általuk hozott törvényt is semmisnek nyilvánítják, akkor mi a szocialistáktól sem zárkózunk el.

– Nagyon szépen köszönöm, hogy beszélgetésünket nem politikával, hanem humorral fejezte be.

NYÁRI napok lapok

BALATON

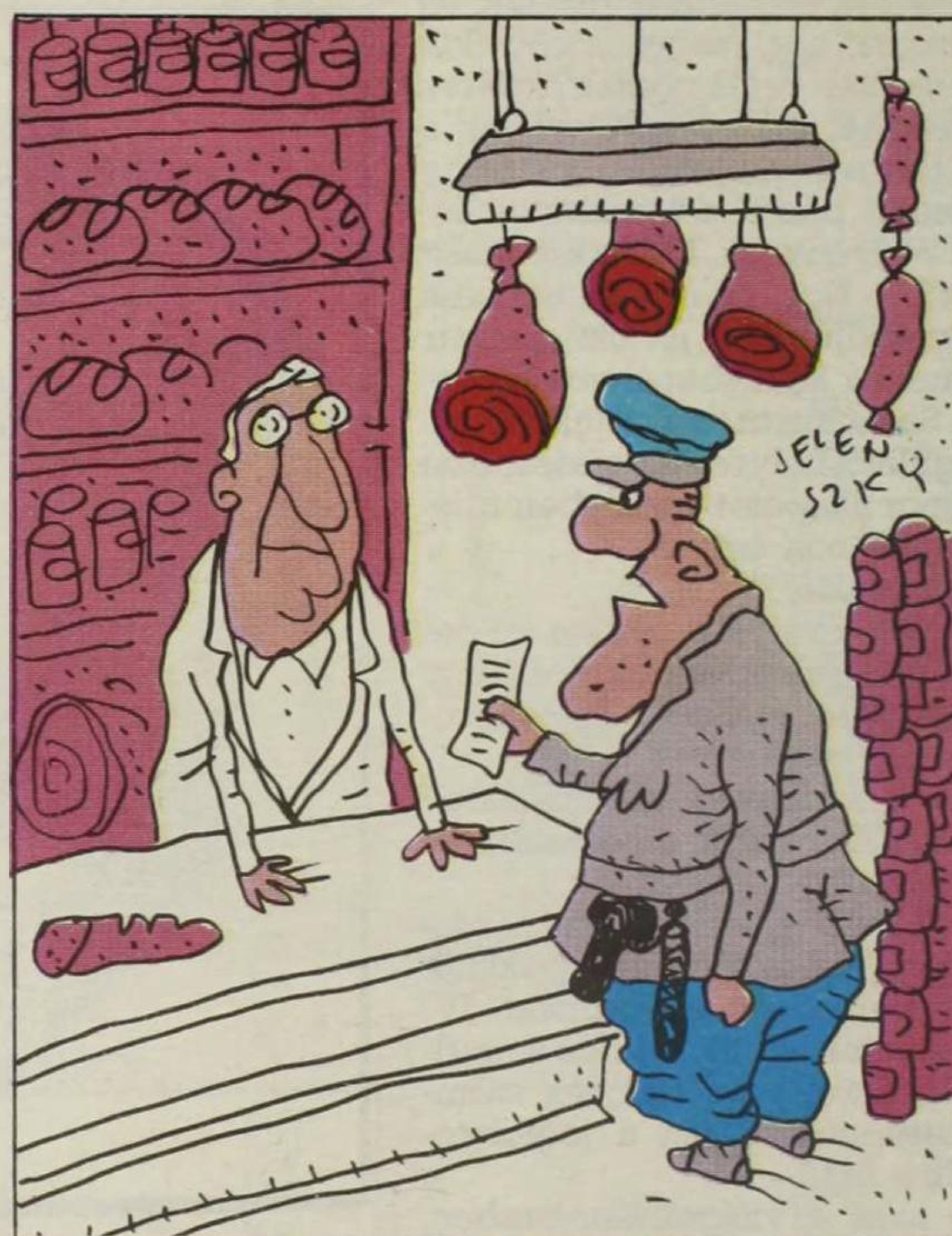

– Igen kérem, egy kenyér á' la zsír.

(Szerkesztőségi hírdetőtáblánkon ezen a nyáron is hétről hétre szaporodtak a címünkre érkező üdvözlőlapok. Ezek közül válogattunk kedves olvasóinknak két csokorra valót.)

– Mikor veszel el, szívem? – (

– Itt a házkutatási parancs, állítólag magyar árut rejteget a boltjában.

PLÜSSMACIK! ELE

Rekken a nyár, mé
lek, hisz' képviselős v
denféle parlamenti s
getlenül gyújtóhangú
járom a vidéket. Lajto
tömre serken a nép,
lássak többé pruszlik
így van. Egybeírjuk a
niszterelnőkasszony?

csüggedt
(Kassainé dr. Jás

Drága fórumosok!

Megmondom az ő
múlt néhány hónap n
rigófütty... Mentün
annyifelé. (Úgy félt
végén még az etikai
kizárjuk.) Katicám,
most remek az idő, ro
lipaprikás (sok szeg
kettes kolbásszal),
pusztába kiáltozom
előttit.

A plenáris v

Vállalkozók! Veéreim!

(Sz)épül a város, (sz)épül az ország: gigantposztereimmel tele van minden fal – nyugi, én falazok nektek. Jövőre mi leszünk a Közös Piac legnagyobb csokornyakkendő-exportőrei, a nyakamat rá! A nyár heves, a golfütő egyenes!

Az üzenetrögzítőm puszil mindenkit:

Palotás János
pártelnök
(Ujpalotás)

Drukkerek és ellendrukkerek!

Én a magyar focinak drukkelek. Pláne azóta, hogy a Laczkó Misi leadta nekem a drótot: legyek ismét szövetségi kapitány. Má' mé' ne? Több is veszett Mohácsnál... Őszi taktikám a következő: az aranylábúak kifutnak a gyöpre, én meg leülök a kispadra.

Verebes József
mágus
(kényszerpálya)

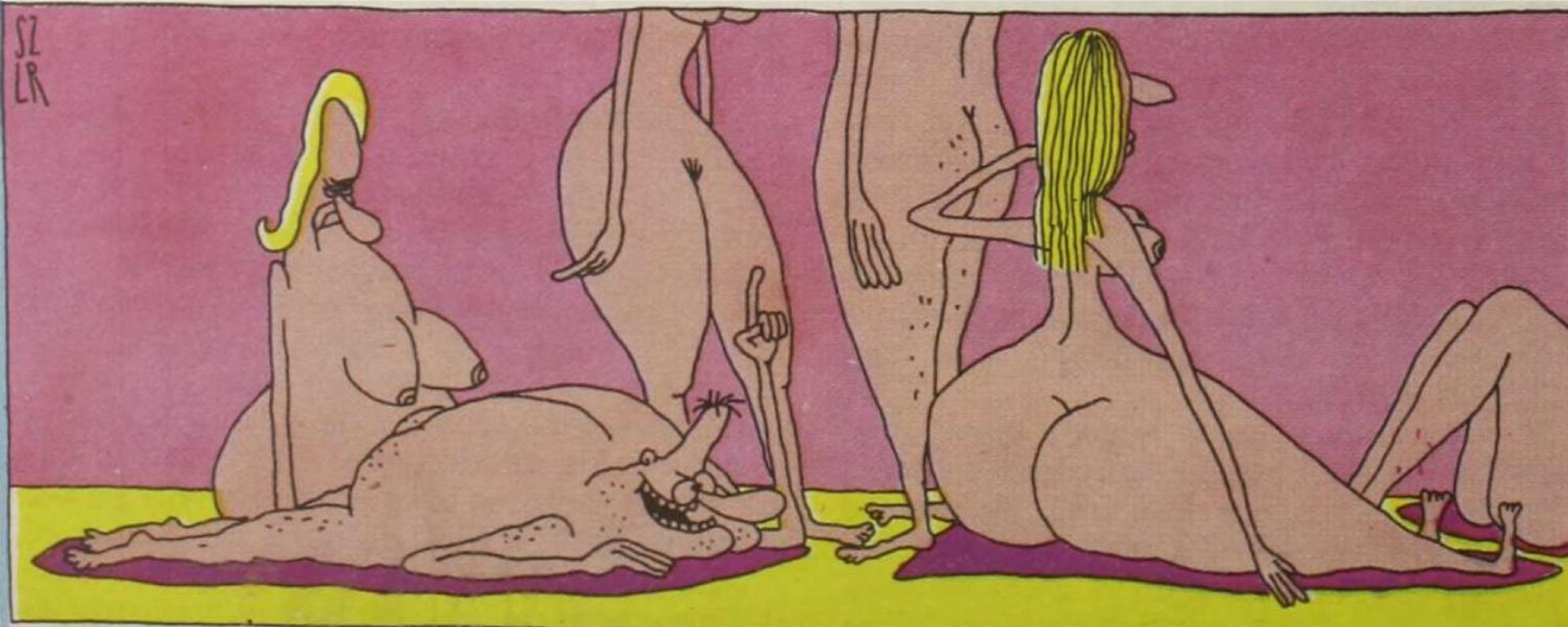
Édes szomszédaim!

A Trokán Petinek azt üzenem, hogy a közértben holnaptól a hitel Alma. (Ez valami piacgazdasági hogyishijják, vagy mifene. Mindig a kisnyugdíjasokkal szúrnak ki.) A Vágásiéknak pedig mondjátok meg: a lábtörlőt a kulcs alá tettem, nehogy megrágja a Kutya.

Nyaralni nem mentem, lecsóra gyűjtök:

Lenke néni
mindenes
(nem nagyon Gazdagrét)

NEHÉZ SZOLGÁLAT

– Tudod, anyukám, nekem mint képviselőnek szinte kötelességem nudista strandon töltenem a nyarat, hogy még kicsinyke pihenőidőmben is a haza valós képével szembesüljek!...

Fiatal demokrata citrancsok!

Szeretek levlapozni, mert írás közben nem hadarok. A sajnálatos székházügy rontott a népszerűségemen, már csak három ponttal előzöm meg a Rózsa Gyurit – faxolta nekem a sanda Ipsos. Bocs, fordítva néztem a faxot. A nyári influenzát előzöm meg. Hogy kivel alakítanék jövőre kormánykoalíciót? A Deutsch-csal meg a Fodorral!

Hallgass a szívemre:

Orbán Viktor
(Orange City)

– Ragaszkodom a
puncs!

ztrájkot tartok!

Kiscsibéim!

Ne csüggedjetek, minden oké, Hegyeshalomtól Záhonyig infrastruktúrálunk benneteket. A lepkeházas Janáky építész már hajtogatja a papírhajóit, de sebaj, Makovecz Imrus is faragja a faladikját, tornyosat. Demszky szabira ment, kihasználjuk.

Mennyi legyen a beugró?

Barsiné Pataky Etelka
mostmárbiztos
(emnullás körgyűrű)

Őstermelők, vírusgazdák! Kalászosok!

Legyen szabad megjegyeznem, úgyis mint a legnagyobb kisgazdának: ezért harcoltunk ezer esztendőn át! Végre! Annyi kisgazdapárt van, ahány lyuk a rostán. Rostáljatok hát! Nejem noszogat, lépjek be a Torgyán Pártba. Mond valamit…

Lépjetek ti is! Félre. Bú:

Torgyán József
ötletgazda
(Zetorgyánfalva)

OSZTÁLYKIRÁNDULÁS

– Szólj a tanár úrnak, lehet, hogy csak angolul tud a pasas…

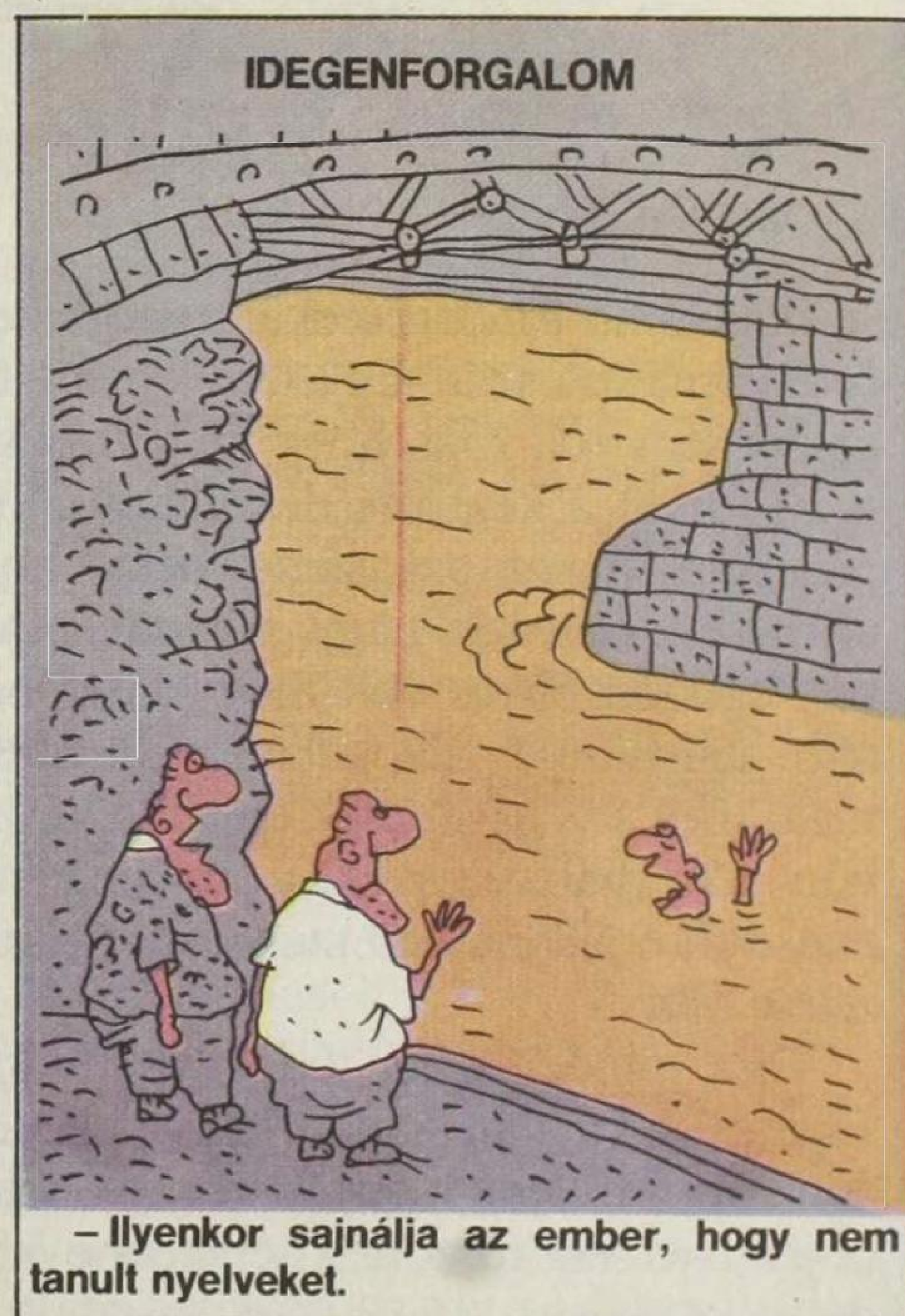

– Ha elpusztítjuk, fenség, lőttek az idegenforgalomnak.

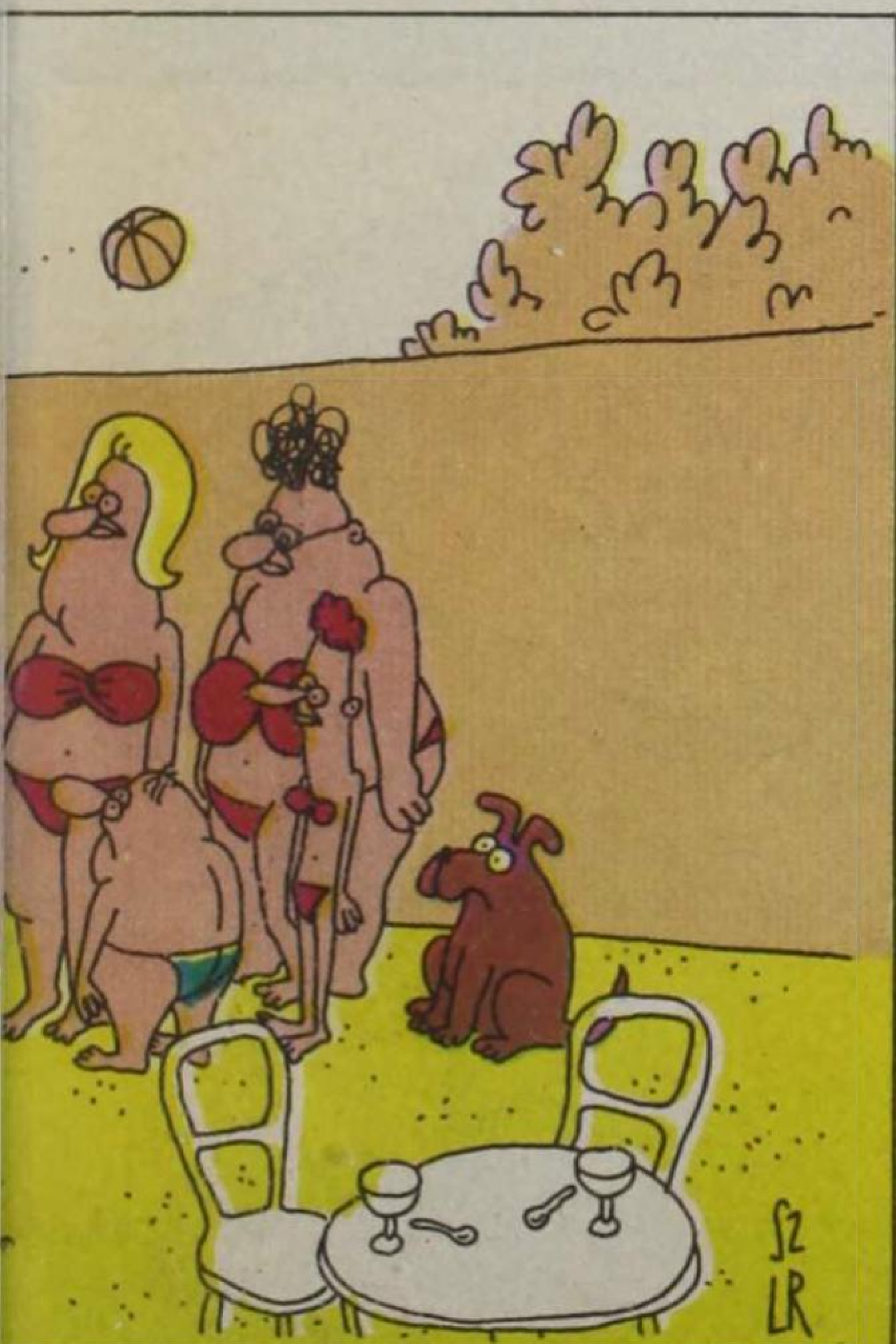
FOLYADÉKPÓTLÁS KÁNIKULÁBAN

IDEGENFORGALOM

– Ilyenkor sajnálja az ember, hogy nem tanult nyelveket.

elemhez! Mindenkinek: vanília, málna,

NÁSZKICSIK ÉS NÁSZNAGYOK!

Az én házam, az én váram csupán 2000 m^2, garázs nélkül, mégis ráment még a csíkos gatyám is. A trombitám meg beszorult két szikla közé, napok óta keresik a hegyimentők. (Egyszóval, elhánytam valahol, akár a lakodalmas kutya.) Már dolgozom az APEH-csujjogatókon!

Csujjogjatok velem:

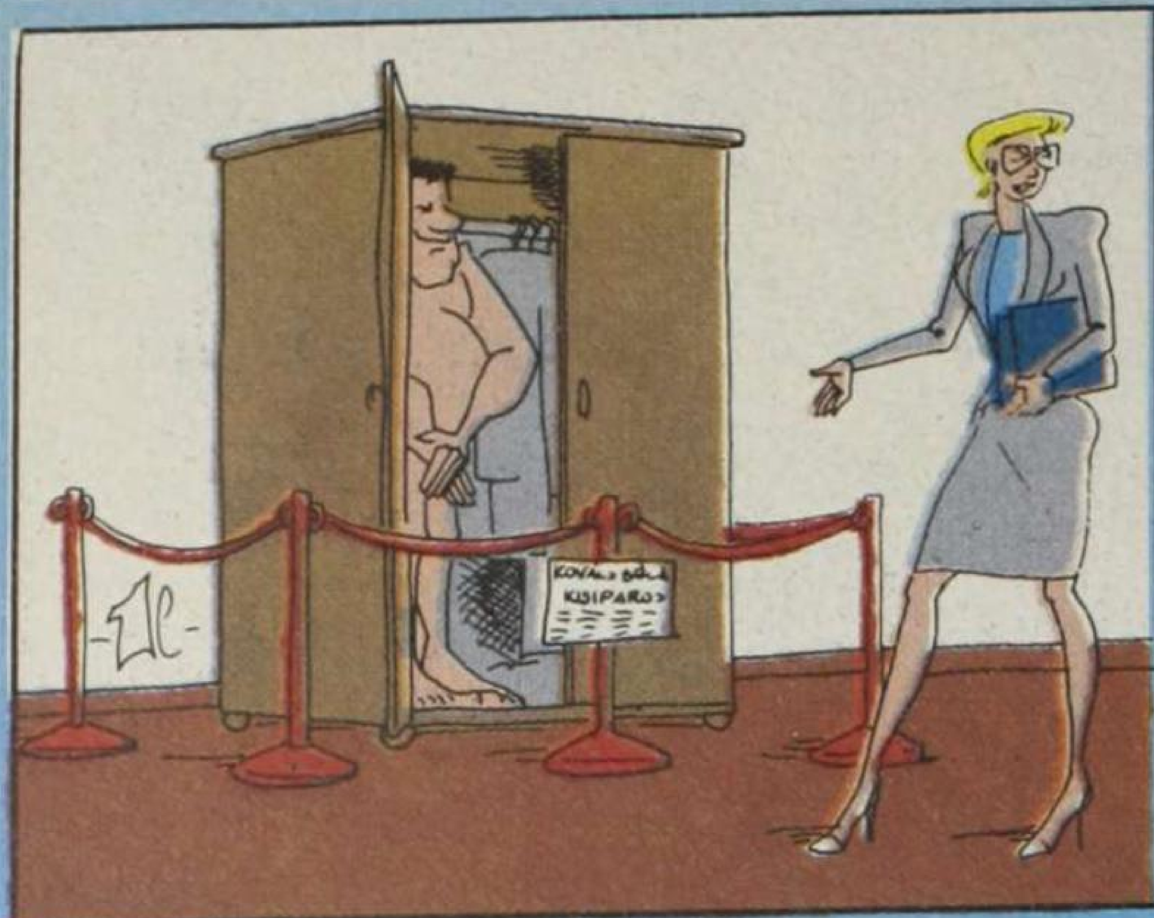
Lagzi Lajcsi
népzenész
(Mount Blama)

(Válogatta: Walter Béla)

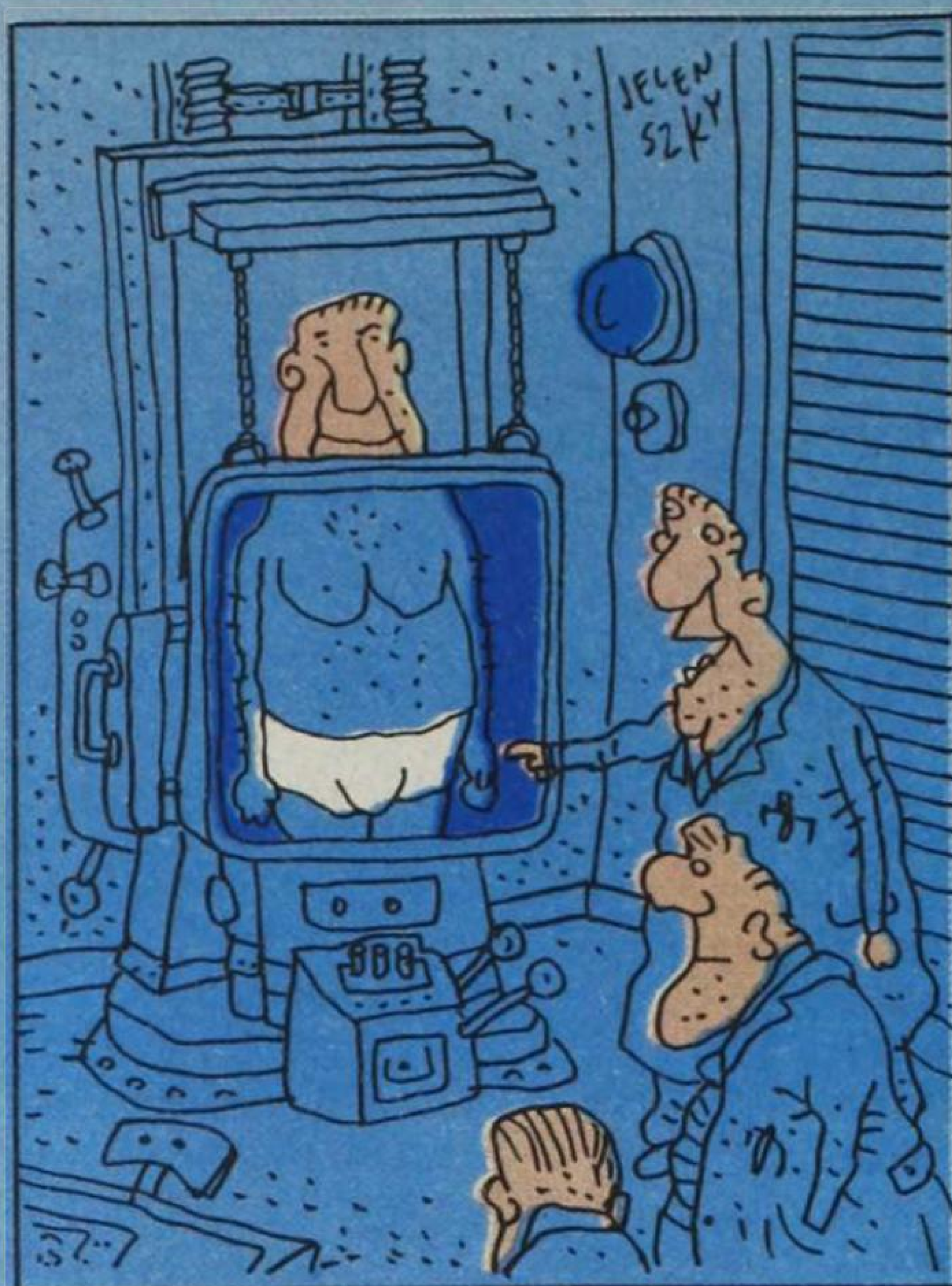
– Van valami a tekintetedben, Jolán, már rengeteg hal menekült ki ide a partra…

A VILÁG FELTALÁLÓI

– Ez pedig Kovács Béla kisiparos, aki feltalálta magát, amikor egy férj rajtakapta.

Mi, magyarok, feltaláltuk a kocsit, a dinamót, a porlasztót, a telefonközpontot, a Kandó-mozdonyt. Most már találjuk fel *magunkat!*

– Legújabb találmányom, át nem világító készülék képviselőknek.

SZELLEMI JAVAK KIÁLLÍTÁSA

AMIÓTA VILÁG A VILÁG...

Dr. Homo Erectus torkát a meghatott öröm markolászta. Egyelőre ugyan fogalma sem volt róla, hogy mi a frászkarikát forgat a kezében, de valami ujjongó, belső hang azt súgta neki, hogy elérkezett életének nagy pillanata. Abban egészen biztos volt, hogy küszöbön álló felfedezése alapjaiban változtatja majd meg a világot, csak éppen e küszöbön álló felfedezésnek a mibenlétéről nem volt e pillanatban még ködös elképzelése sem.

Mint minden igazi tudós, dr. Homo Erectus is csupán a kísérletileg ellenőrzött, objektív eredményekben hitt, tehát objektíven ellenőrzött kísérletekbe kezdett.

Elsősorban beleharapott a kezében forgatott tárgyba, majd rövid, ám annál velőtrázóbb fájdalomüvöltés után a tudomány nyelvére is lefordította a kísérlet eredményét: a szikla akkor is ehetetlen, ha kicsi.

Ezek után másodszor is beleharapott, mert egyetlen kísérleti eredményből nem lehet egzakt törvényszerűségeket megállapítani. A kemény falaton megcsúszó fogak csikorgása valóságos muzsikaszó volt a számára, mert azt bizonyította, hogy helyes úton jár.

Mindazonáltal harmadszor is beleharapott, mert egyrészt három mérési eredmény átlaga már megbízható következtetések levonását teszi lehetővé, másrészt pedig egyre éhesebb lett. Ezúttal már az állkapcsa is belereccsent a lelkiismeretes kutatómunkába, és az üvöltésre a kollégák is előcsörtettek a sűrűből.

Egy ideig érdeklődve nézték a vinynyogva féllábon ugráló mestert, majd egyikük bátortalanul megkérdezte:

– Főnök, te most diadalordítasz, vagy égbekiáltasz?

– Csődítsétek össze a sajtót! – hörgött a mester. – Falrengető felfedezést tettem!

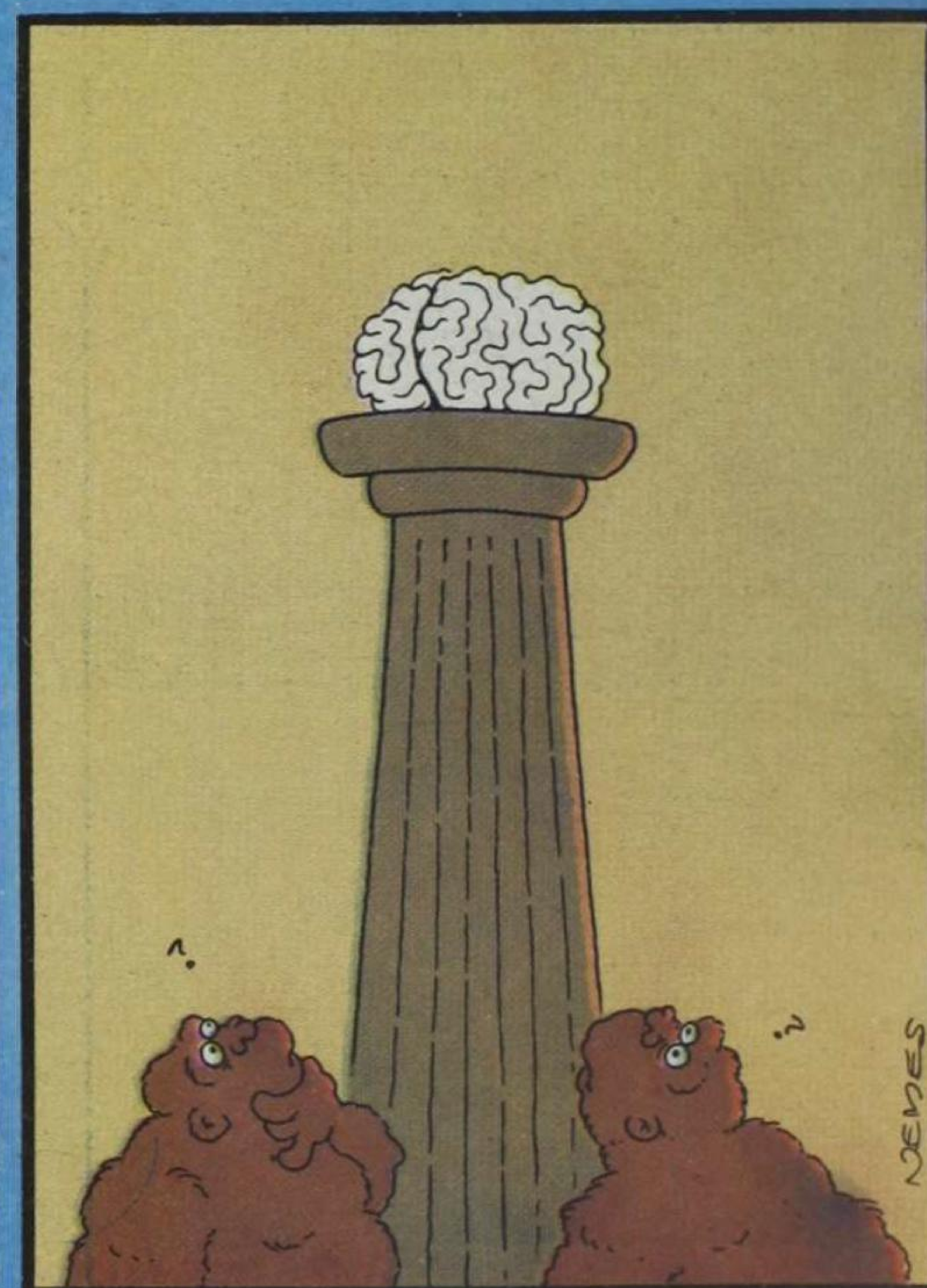
A sajtó enyhén unott arccal csődült össze. Érthető, naponta négy-öt falrengető felfedezésről is értesült a szédületesen fejlődő mezolitikumban. Viszont attól, amit hallottak, fokozatosan elveszítették minden flegmájukat. A mester ugyanis átszellemült arccal jövendőt mondott.

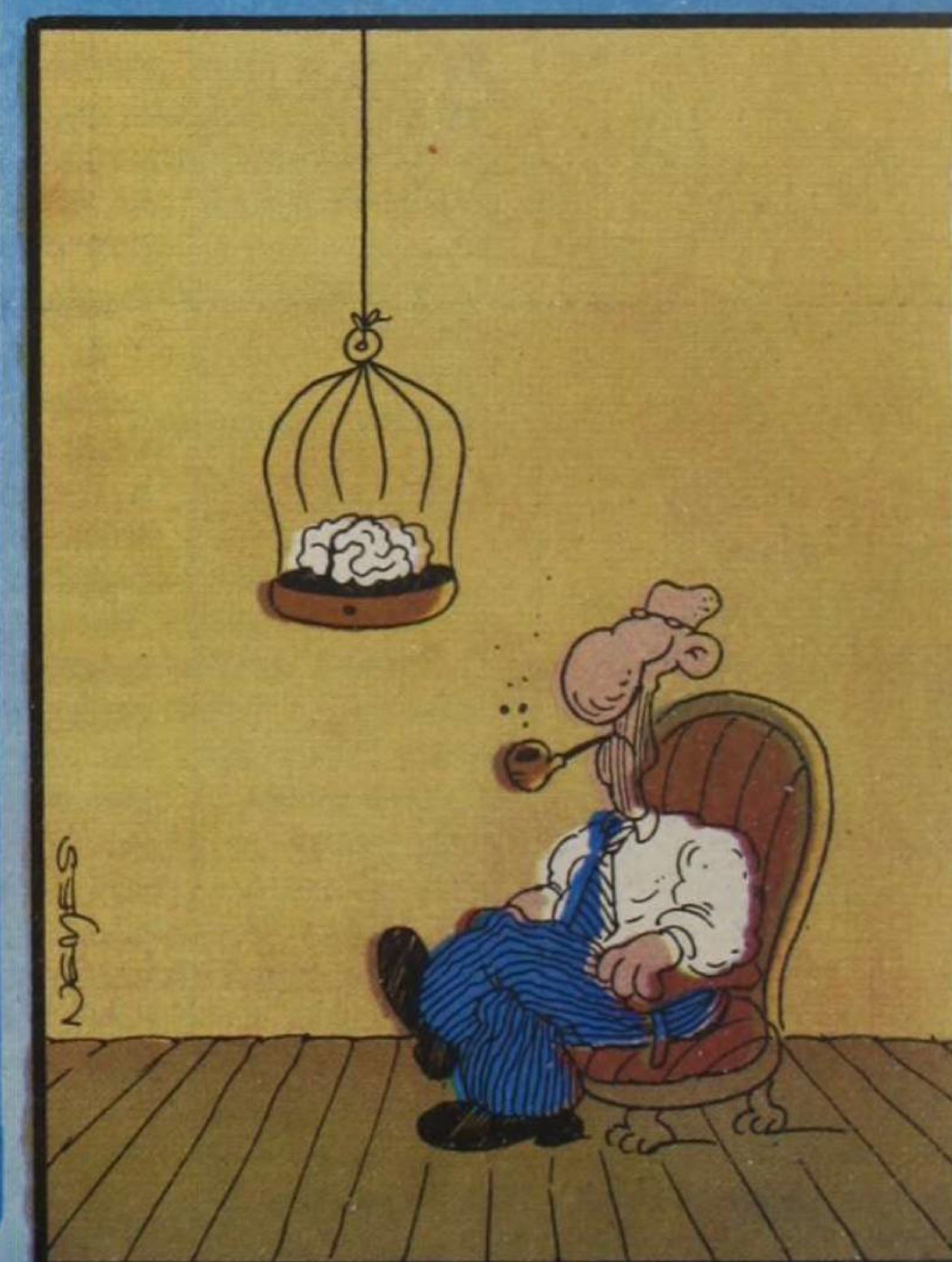
– Minden kétséget kizáróan megállapítottam, hogy a kő kemény, és ezt a tulajdonságát alig befolyásolják a méretei. Unokáink szerszámokat és vadászeszközöket készítenek majd belőle. A tudomány szédületes fejlődése pedig valóságos kőkorszakot biztosít majd a boldog utókor számára.

A sajtó felszisszent, és rohant a hírrel.

Dr. Homo Erectus pedig pépes bogyókat és leveses gyümölcsöket kezdett magába tömni, és mélabúsan gondolt arra a boldog aranykorra, amelyben kései unokáinak része lesz.

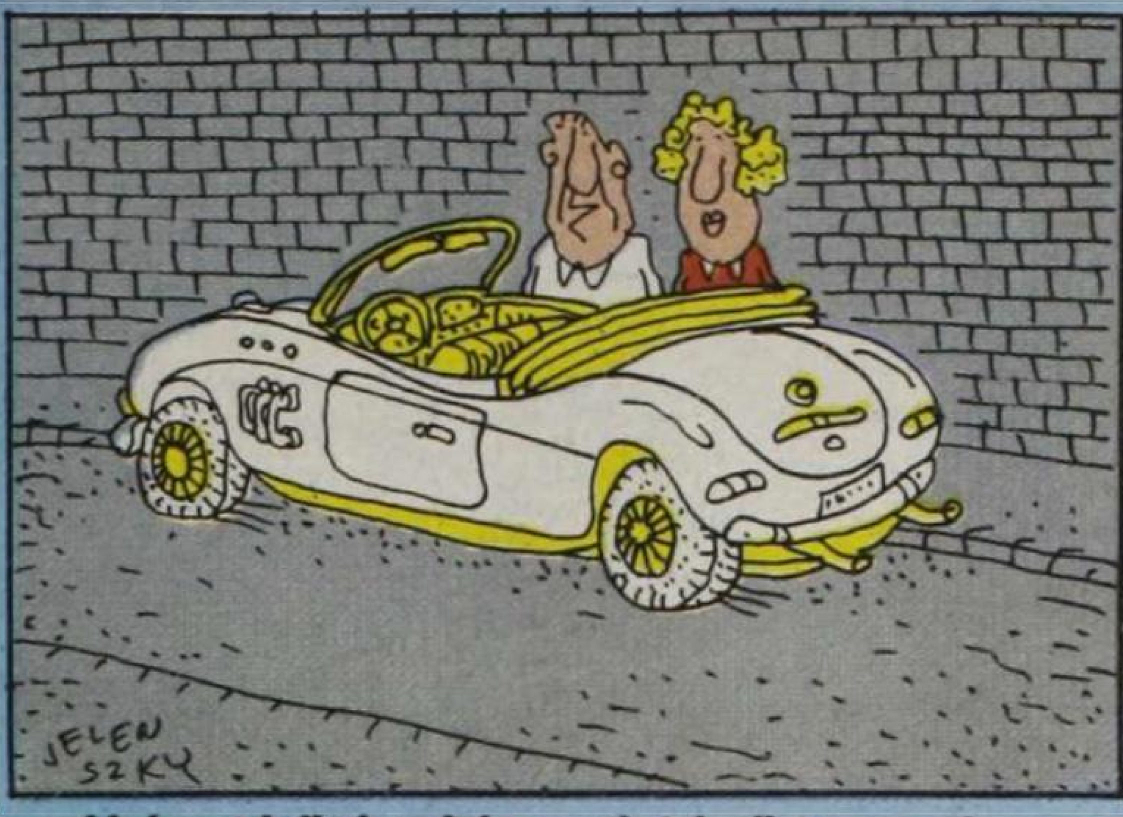
CSER GÁBOR

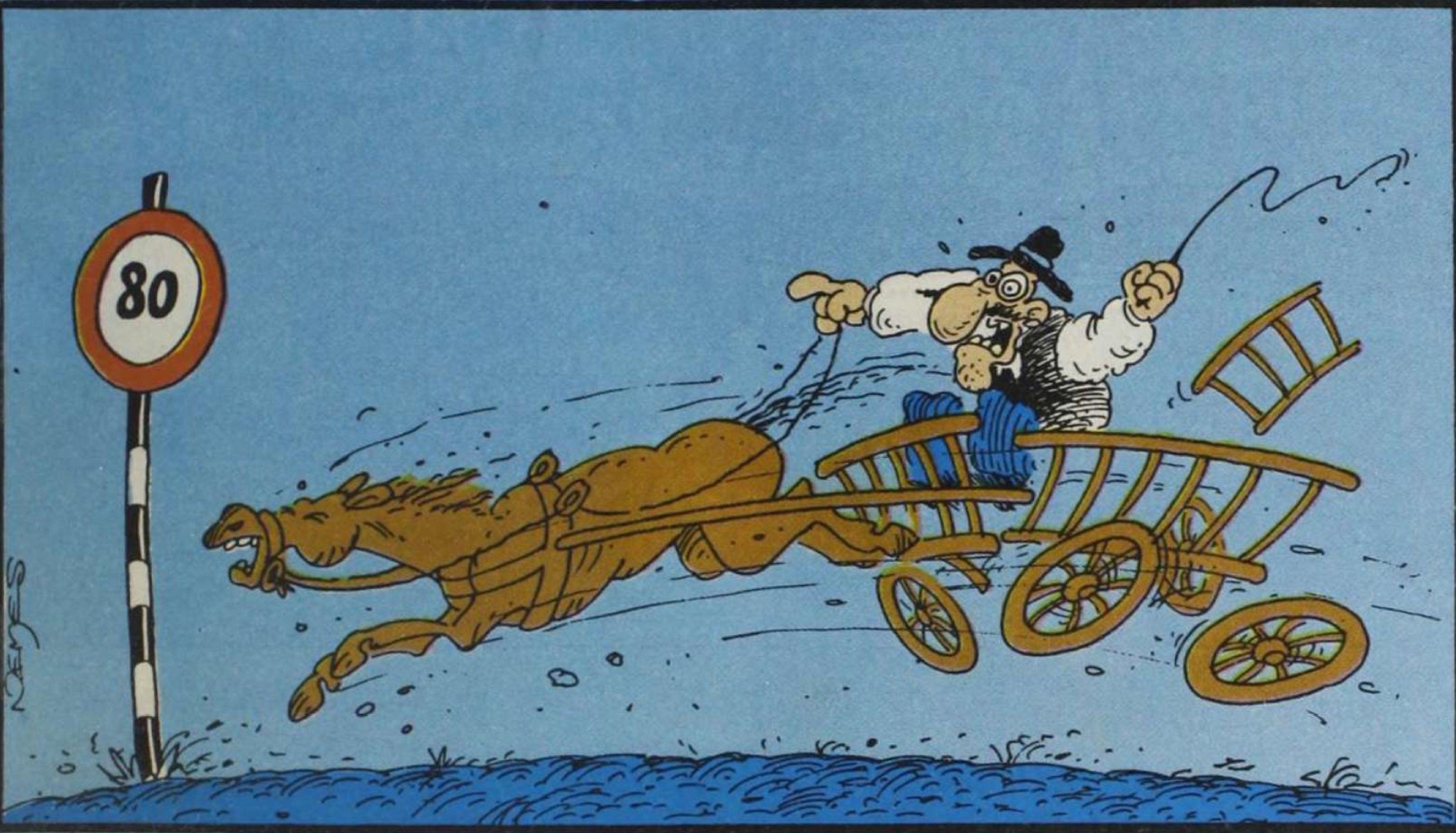
– Higgye el, biztos úr, csak nyugtatóért jöttem, munkanélküli vagyok!

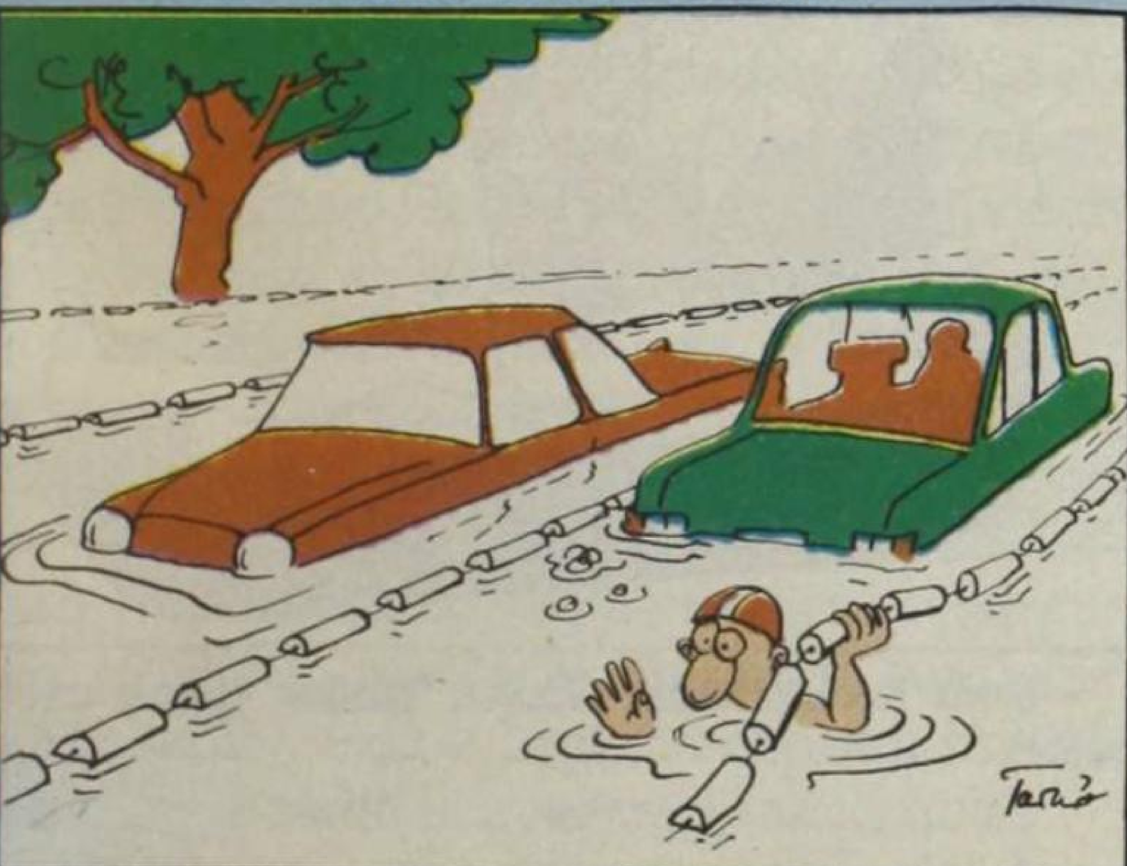
– Valamelyik bunkó megint letörte a színarany visszapillantót, hiába, nem bírják ezek elviselni a másságot!

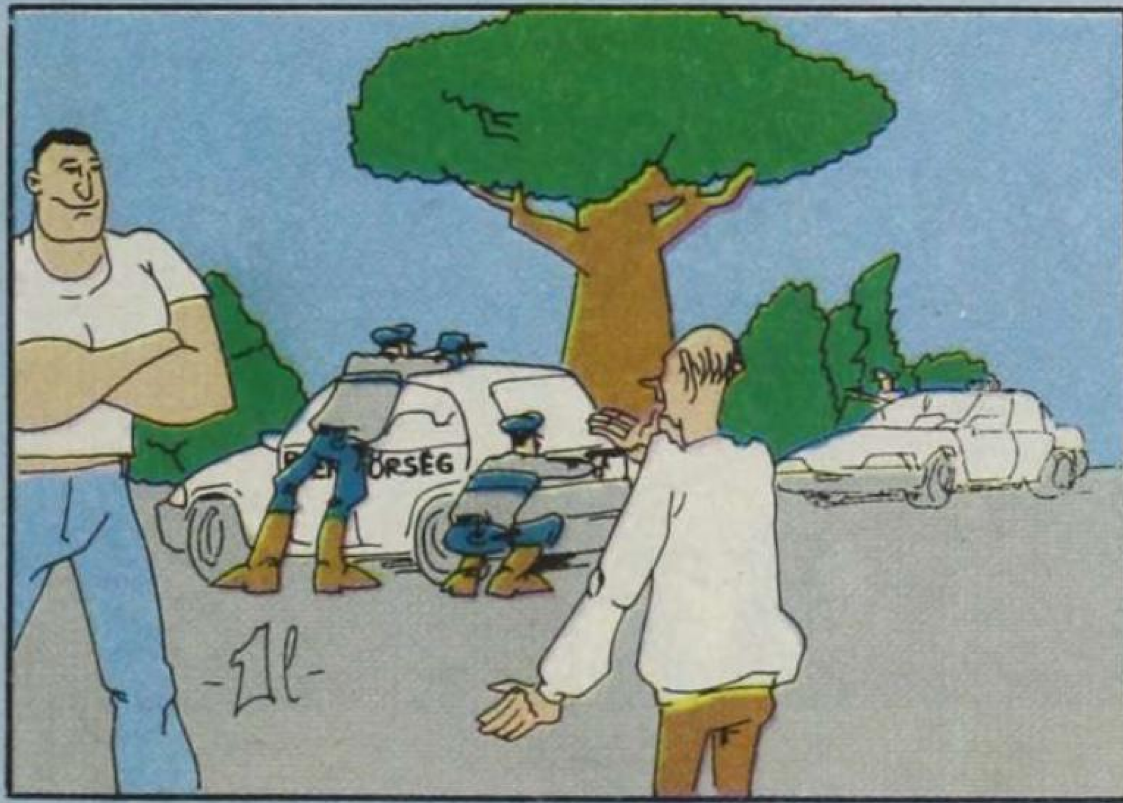

– Ez egy igazi dollár! Véletlenül kerülhetett az 5600 hamis dollár közé, amit beadott átvizsgálásra.

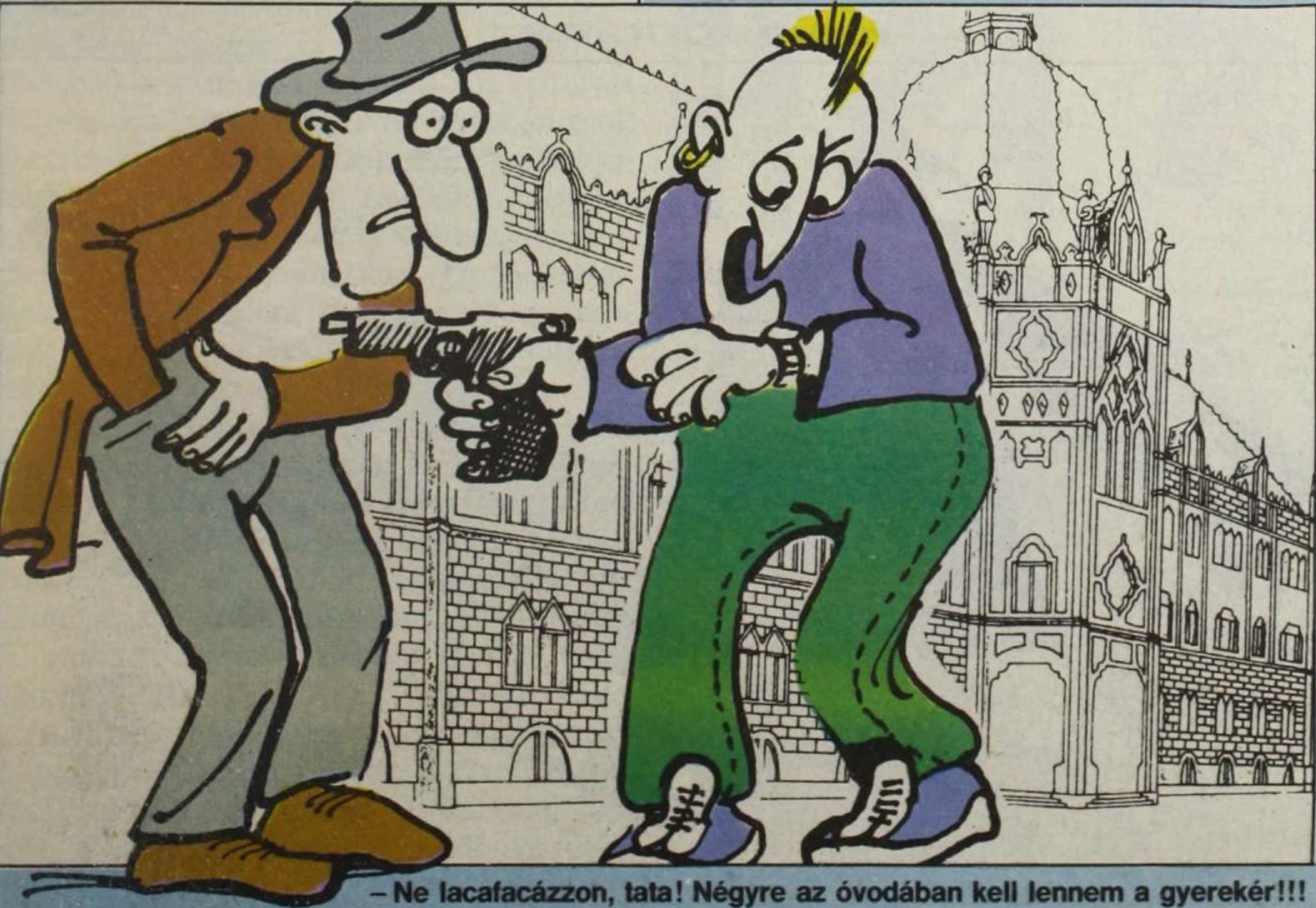

FELHŐSZAKADÁS UTÁN

– Amíg a zsaruk itt elvannak magukba, mi nyélbe üthetnénk valami balhét.

– Ne lacafacázzon, tata! Négyre az óvodában kell lennem a gyerekér!!!

BÓLYA PÉTER:

MORFOND-ÍR

Hallom a hírt (tán pletyka, de magva, az van) ismerősöm szájából: A betörő úgy adta elő történetét a bíróság előtt, hogy még a gépíró is hasát fogta nevettében; arról volt szó, hogy csórikám megtudta, a szomszédja több millió forintot tart egy köcsögben kredence tetején, ám a betörés napján épp kivette onnan, és a konyhaasztalra tette, még a pókok is látták, hogy ott van, ám a betörő nem vevé észre, hisz' csak a korsóban kutakodott...

Vajon én, B. P., hogy' viselkednék a *korsó* helyében?

Hát... Elsőbb arra gondolnék, hogy lám, megint egy szitu, amilyen olyan, de olyan gyakran fordul elő mostanában: azt hiszik, van benne valami, holott semmi, csak más vagyok, hasasabb vagy karcsúbb, mint az előttem szereplő korsók.

Aztán azon filóznék, amúgy köcsög módjára, hogy melyik a jobb (nekem)? Hogy üres vagyok? Hogy teli?...

Hm. Ha a rendszerváltás sodrában kiderül, hogy *mégsincs* bennem semmi, úgy a falhoz vágnak, hogy egy cserepem nem sok, annyi sem marad!

És ha tele vagyok, mint hitték? Akkor meg kiszedik belőlem a *belém erőltetett* „pénzt", és kiderül, hogy vagyok, ami vagyok, üres köcsög, füles vagy fületlen, nem forinttartásra vagy igazgatásra vagy szervezésre alkalmas, hanem csupán tej, méz, madzag tárolására?!

Végre tán az jutna az észbe, hogy: Az lett vón a legjobb, ha egy nyugalmas falusi karón maradok, szájjal lefelé: ott békében hagytak volna, a tétlenség, a nihil, *a nemlét békéjében*...

FOKOZOTT KÖZÚTI ELLENŐRZÉS

– Nem filmforgatás! Megint elkaptunk egy piszok gyorshajtót!

– Mielőtt rátérnénk az ügylet anyagi részére, mikor volt utoljára kuplungcseréje?

DEFORMA EGY

A közönség felállva tombolt.

A starter kezében eldördült a zöld lámpa, s a mezőny oly iszonyatos sebességgel rajtolt el a remélt győzelem felé, hogy beleremegett az emnullás körgyűrű.

A Gvadányi úti kárbecslők félősen takarták el összes szemeiket. A turbófeltöltésű versenyzők úgy cikáztak át a még csak épülő új Duna-hídon, akár a nyugati működőtőke a honi piacgazdaságon. A szélsebes iramot a kanyarokban furfangosan elhelyezett megannyi Makovecz-pavilon sem csökkentette.

Az Etele téri mélyállomás egyenruhás BKV-ellenőrei veszélytjelző sárga villamosjegyeket lobogtattak. Ám hiába! Az élen álló kormánybiztos hölgy biztos kézzel fogta a kormányt. Az érintett kerületek helyhatóságai hamarost ördögi körhátrányba kerültek…

És ekkor valaki szelíden megveregette a vállamat:

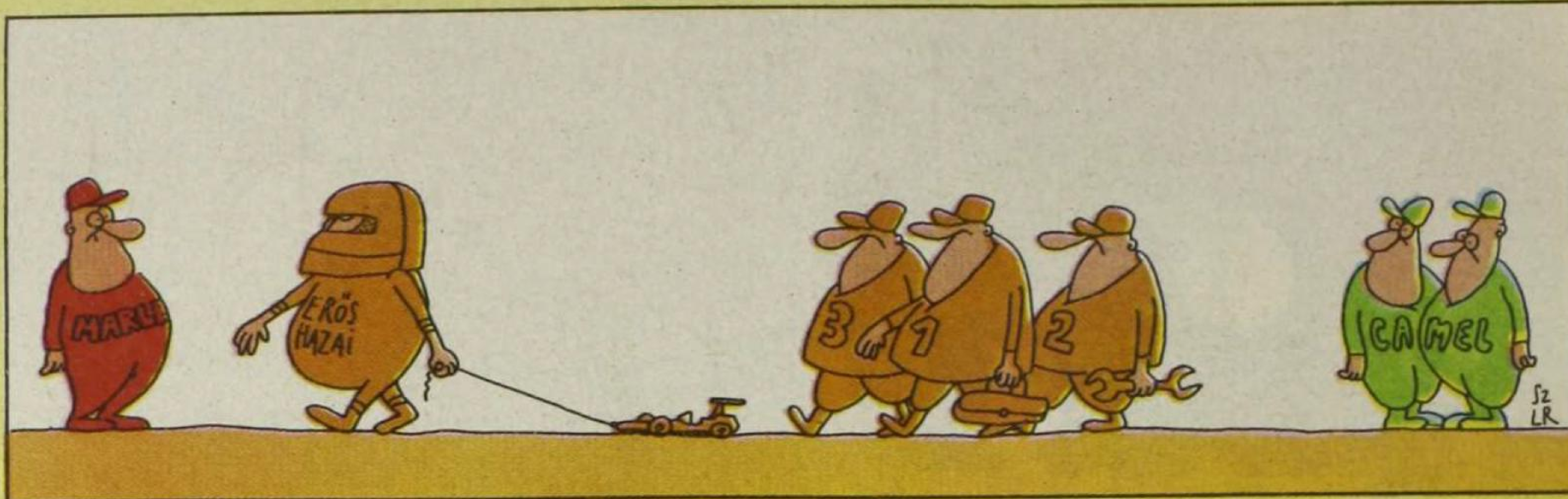
– Kispardon, hogy felébresztettem uraságodat, de a buszunk megérkezett Mogyoródra.

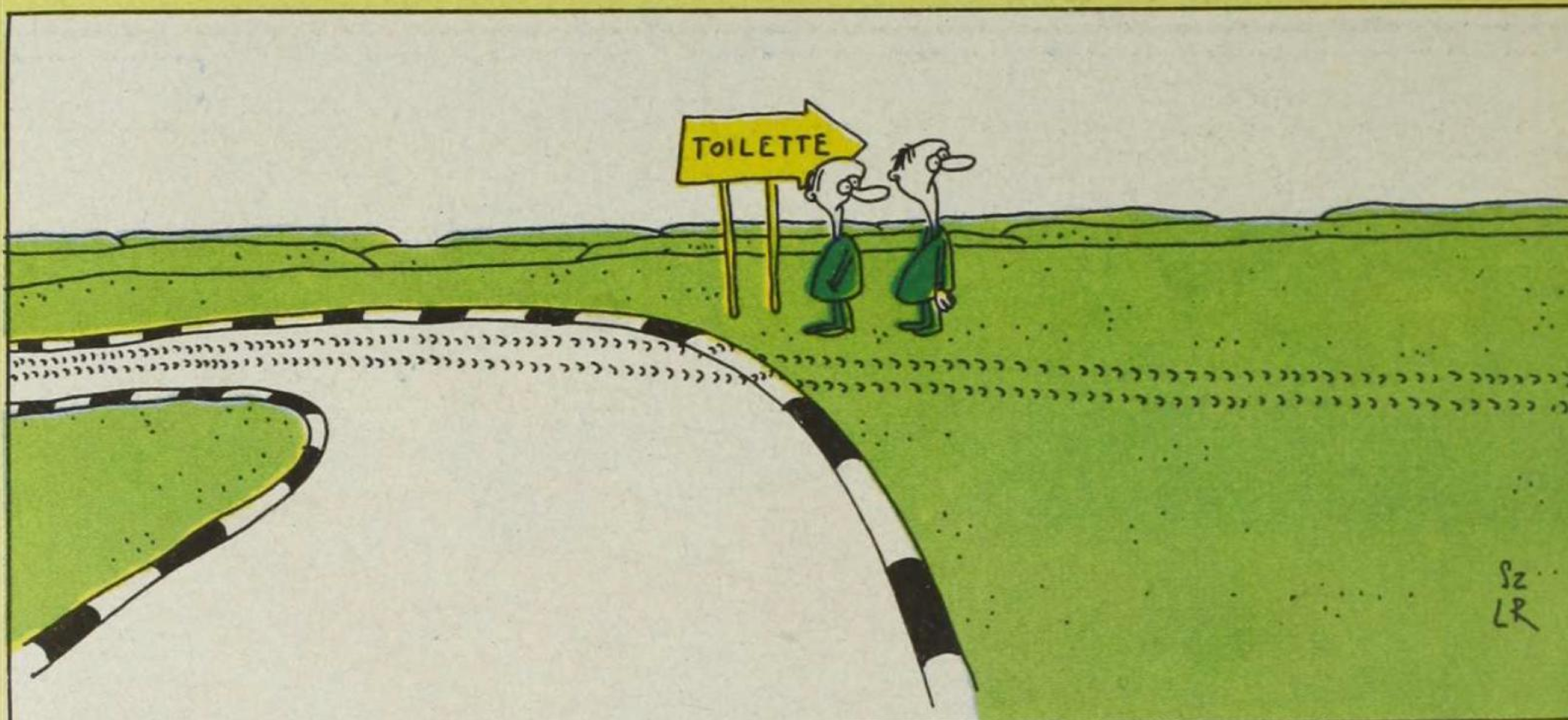
Fülig pirulva utolsóként kászálódtam le a pihegő helyköziről, s blokkfüzetemet gyűrögetve indultam a depók felé. Hogy még a rajt előtt megtudakolhassak néhány kulisszatitkot a pilótáktól.

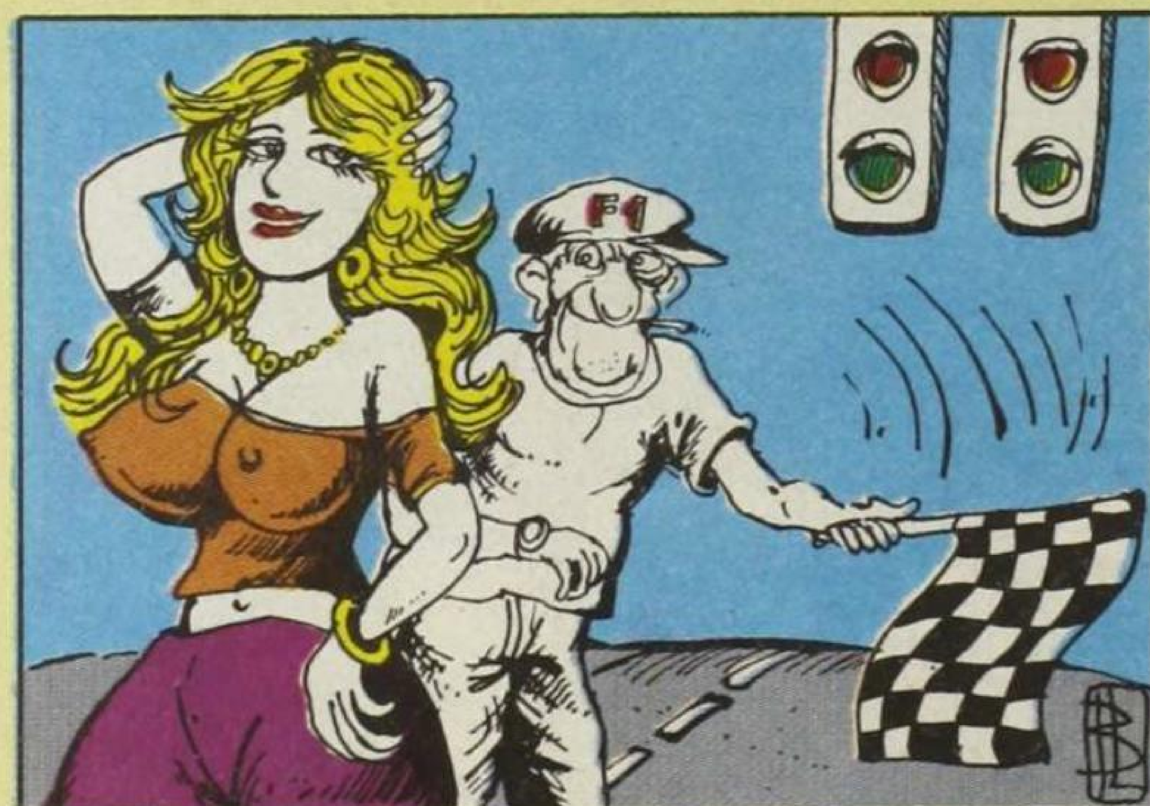
Alain Prost a fülembe súgta bizalmasan, hogy őt máris meghívták a budapesti világkiállítás nyitóünnepségére. Egy bizonyos nemzetiszínű szalagról is mondott valamit, de azt sajna már nem értettem a ménkű nagy motorzajban, hogy ki kit fog átvágni…

(ALT)

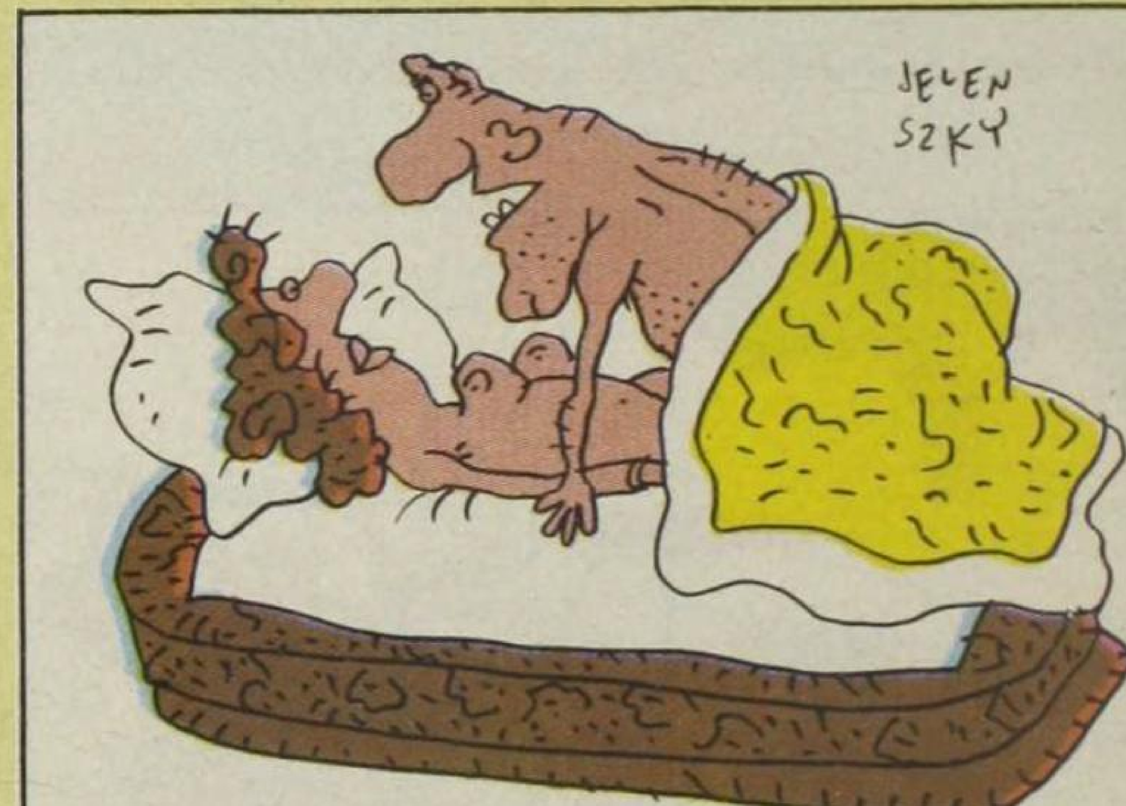
A MAGYAR ISTÁLLÓ

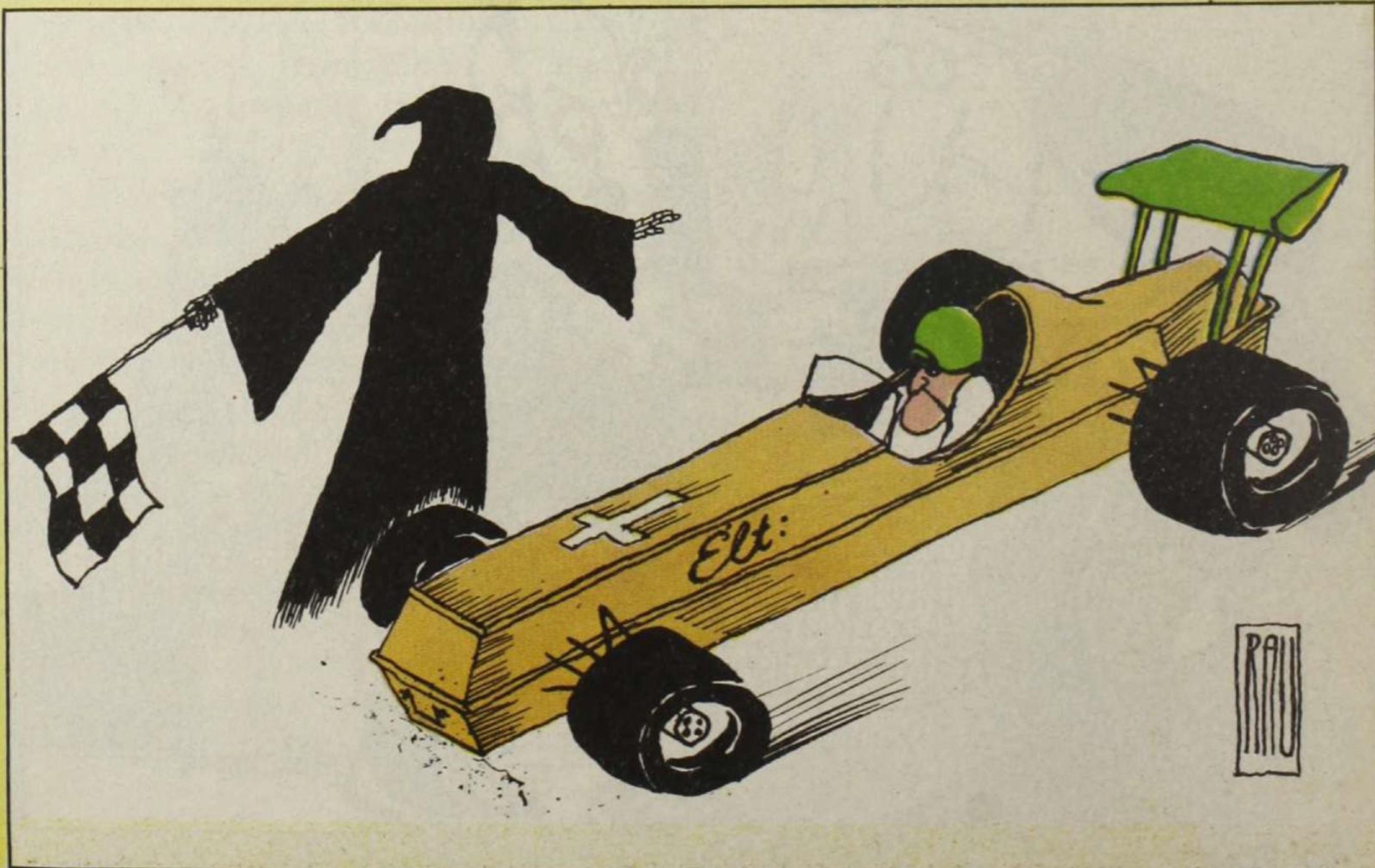

FORMA: 1

– Nem kockáztatok, Gizike, kiállok gumit cserélni!

FORMATERVEZETT FORMA–1

KELLETT EZ NEKÜNK?

KAPOSY MIKLÓS HUMORTÖRTÉNETI SOROZATA (12.)

LAKÁSPROBLÉMA

ÚJ MECHANIZMUS (1968/I.)

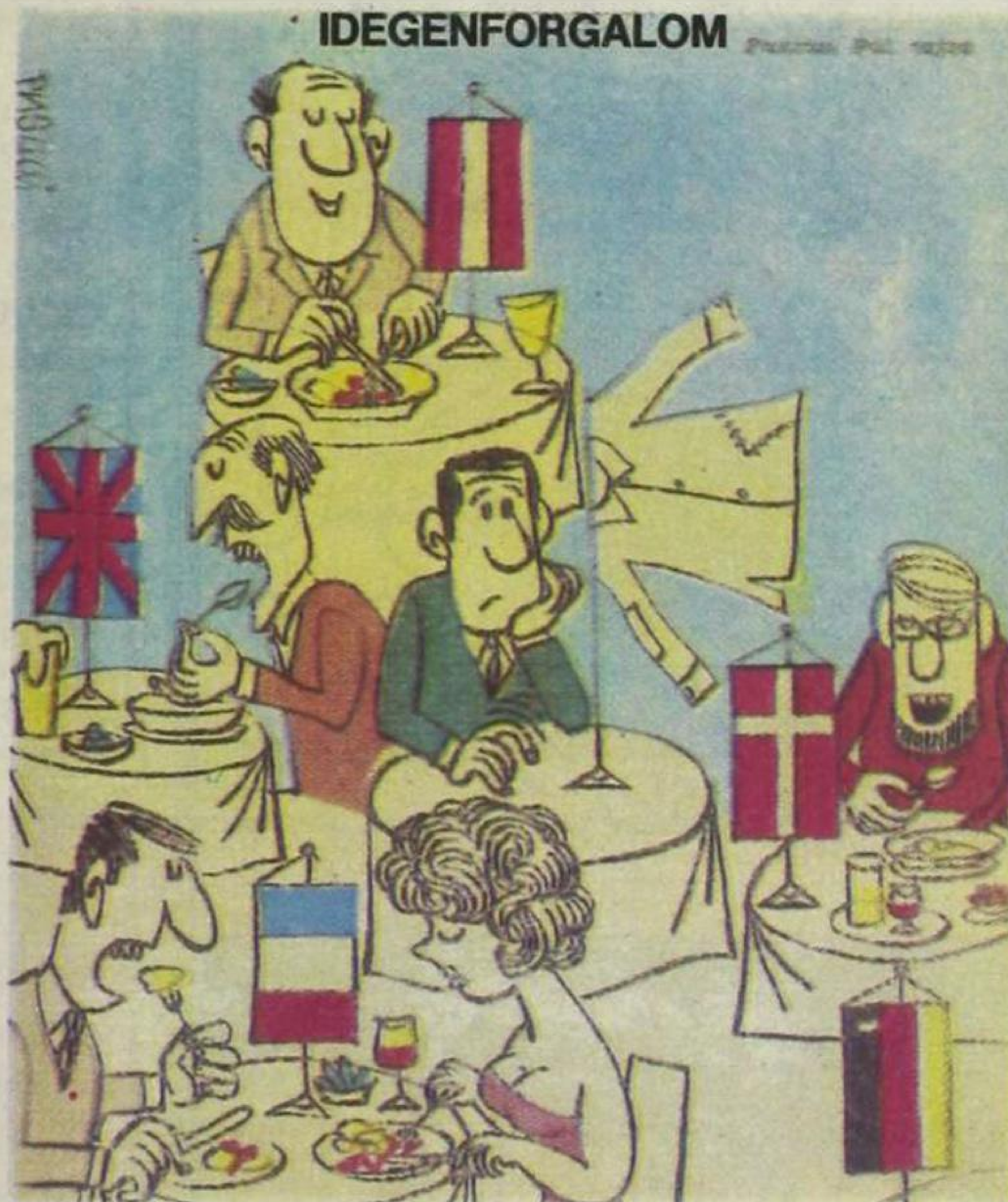
„KEDVES HALLGATÓ!

Amint az 1968. január 1-jén életbe lépő gazdasági reform elvei szerint az ipar és kereskedelem mindinkább igyekszik majd figyelembe venni a fogyasztók kívánságait, épp úgy a rádió is jobban szeretné kielégíteni a maga »termékeivel« a hallgatók igényeit. Ezért a szilveszteri műsorban szeretnénk szóhoz juttatni mindazokat a közéleti személyiségeket, írókat, színművészeket és előadóművészeket, zeneszerzőket, sportolókat és táncdalénekeseket, akiket önök az év utolsó estéjén hallani szeretnének. A Rádióújság mai számában egy kitöltetlen meghívó található, amelyre mindenki beírhatja azok nevét, akiket legszívesebben invitálna meg a rádió szilveszteri műsorába.

Minden meghívotthoz egy rövid, egymondatos kérdést is intézhet a Kedves Hallgató, a kérdések számára külön helyet hagytunk a meghívókon. Az adásban azok szólalnak majd meg, akik számára a legtöbb meghívó érkezik, és akik a legjobb kérdéseket kapják. Az a célunk, hogy a rádió milliós hallgatótábora egy képzeletbeli fehér asztalnál együtt szilveszterezzen mindazokkal, akiket szívesen hallana az Óesztendő utolsó, jókedvű óráiban."

Alkalmi kis közvélemény-kutatásom eredménye csak részben volt meglepő. A 18 ezer visszaérkezett kérdőív Dobos Attilát mutatta az ország legnépszerűbb emberének, több mint hatezren voltak kíváncsiak rá. Nem egészen száz szavazattal maradt mögötte Albert Flórián, mint abszolút második. Utánuk óriási űr, majd a színészek következtek, ezer-ezer körüli rajongóval; Kabos, Darvas, Latinovits sorrendben. Az írók toplistáján Berkesi, Passuth, Németh László volt a befutó sorrendje, bár némi árnyékot vet a szavazók lexikális műveltségére, hogy Petőfi, Jókai, Móricz hangját is többen akarták hallani szilveszterkor. Örkény egy szavazatot kapott. Én is egyet. Így kerültem egy pillanatig azonos szintre Örkénnyel.

IDEGENFORGALOM

MODERN MESE

MEGLEPETÉS

Politikusaink élmezőnye Kádár Jánosból állott, háromszáz körüli kérdés érkezett hozzá. Vagy tucatnyi durcás kiskatona emlegette a honvédelmi tárca birtokosát, nagyjából ugyanennyi lakásigénylő a Fővárosi Tanács elnökét – slussz. Negyedik érdekes közéleti személyiségünk abban az évben már nem volt. Valahogy úgy képzeltem, hogy a többi megszólítotthoz hasonlóan, az első titkár is mondjon néhány közvetlen szót az országnak, a műsor és az esztendő utolsó perceiben. Szepesi György útján juttattam el a kérdéseket a Központi Bizottság titkárságára, gondosan megszűrve, nehogy provokatív minősítések is kerüljenek közéjük. (Két-három ilyet ki is emeltem, és gondosan eltépkedtem.)

Kádár János állítólag nem is zárkózott el ettől a szerepléstől, végül is a Politikai Bizottság tanácsára mégsem vállalta. Az volt a legfőbb érv, hogy december 31-én, éjfél előtt, amikor Népköztársaságunkban statisztikailag is tetőzik a részeg hallgatók száma, nem volna szerencsés politikai alkalom a nyilatkozatra. Az a salamoni döntés született, hogy másnap, január 1-jén, amikor már kijózanodott az ország, vagyis késő délután, a rádióban és a televízióban egyidejűleg felvételről válaszol a Szepesi György és Megyeri Károly közreműködésével tolmácsolt kérdésekre.

Interjút beavatottabban még sohasem élveztem.

Minden kérdező nevét, minden kérdést betéve tudtam; én voltam az egyetlen, aki azonnal tetten értem volna minden manipulációt, protokolláris ügyeskedést. Becsületesen ki kell jelentenem, hogy ez alatt az egy óra alatt ilyen mesterkedéssel nem találkoztam. Sőt! Bár a végjátékot csak kívülállóként követhettem, mégis nyert partiként éltem meg, hogy az ország első embere hatvan percben azt csinálta, amit én találtam ki.

(folytatás következik)

(A rajzokat az 1968-as Ludas Matyikból válogattuk.)

EXPÓBÓL VISSZAMARADT

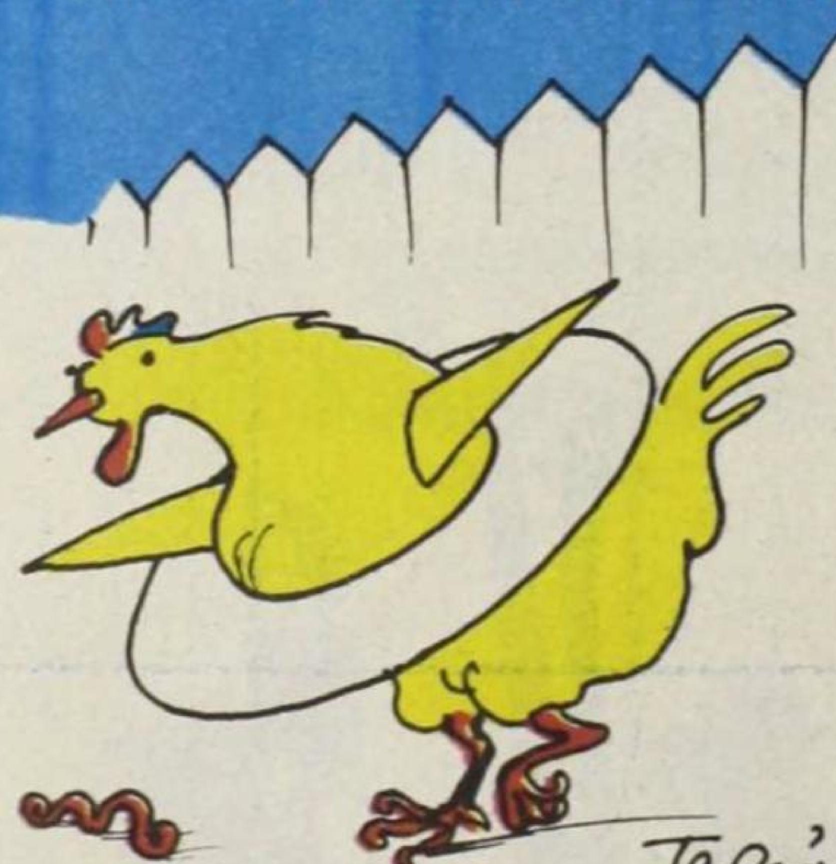
– Nem ufó az. tata! Csak egy expócsirke...

SZÉGYEN

– Te is expócsibe vagy?

1996-BAN: HÁROMÉVES AZ EXPÓTYÚK!

A RÉMÜLET ÉJSZAKÁJA

BOLHAPIAC

Keresnek: golyós számológépet, LEGO-t, táskaírógépet, lovas posztert, játék babakocsit, elektromos mákdarálót, kisautót, kisvonatot, paplant, plédet, faliszőnyeget, villanybojlert (120 l-es), a Ludas Matyi példányait (1970–1980-ig).

Kínálnak: villanyvasalót, vérnyomásmérőt, koronaszivattyút, autó csomagtartót, síbakancsokat (39–42-es méretben), villanymotort (220/180 W-os), téli-nyári gyermekholmit, női ruhaneműt közepes termetre, négy db széket, ágyat, egy kombinált kisszekrényt, szépirodalmi és egyéb könyveket.

•

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük, pontos címmel, telefonszámmal. A közhírré tétetett holmik után munkanapokon (szerda kivételével), 9–12 óra között, a 118-8411-es telefonszámon, a 98-as melléken, vagy levélben, a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

GRATULÁLUNK!

A Ludas Matyi Rejtvénymagazin 1993. júliusi számában közölt pályázati keresztrejtvények helyes megfejtése: OLCSÓ.

A Hírlapkiadó Vállalat és a Ludas Matyi szerkesztősége által felajánlott díjak nyertesei:

50 000 Ft-os takarékbetétkönyvet nyert: FAR JÁNOSNÉ CZINNER ÁGNES, 7754 Bóly, Szegfű u. 40.

15 000 Ft-os takarékbetétkönyvet nyertek: ŐRY TAMÁS, 1053 Budapest, Reáltanoda u. 19. és **PÖRGE JUDIT,** 9673 Káld, Dózsa u. 8.

5000 Ft-os takarékbetétkönyvet nyertek: JUHÁSZ LAJOSNÉ, 3752 Szendrő, Jókai Mór út 20., **SZELE CSABA,** 7768 Kistótfalu, Bem apó u. 19., **RIMAVÖLGYI KÁROLY,** 1123 Budapest, Alkotás u. 39/B és **HAJCSÁR JUDIT,** 7400 Kaposvár, Könyves Kálmán u. 9.

A szerencsés rejtvényfejtőket postán is értesítjük.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztők:
DUKAY BARNA
GÁSPÁR IMRE

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Extra-Hír Kft., Budapest-Press Kft., R-Press Hírlap- és Könyvterjesztő Kft., Új Passz Kft., Medvecz és Társa Kft., Bohus Kálmán magánvállalkozó, Zuna László magánvállalkozó.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/33-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles.
Brazília: Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants,. NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Tőkés Annáról mesélik, hogy egész nap esti szerepét élte. Ha este királynőt játszott, már reggeltől fejedelmi módon viselkedett. Férje elismert vendéglátó-ipari szakember volt. Egy ilyen napon megpróbált közeledni feleségéhez, aki gőgösen így szólt:

– Hova gondol, kérem?! ... (Befejezés a rejtványábra fősoraiban.)

A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsések a könyveket postán kapják meg.

Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977

Beküldési határidő: augusztus 24.

TŐKÉS ANNA SZAVAINAK BEFEJEZŐ RÉSZE · MASÍROZ · AM. ŰRHAJÓ-SOROZAT · SAINT-LAURENT · KONYHAKERTI NÖVÉNY · BIKAVIADAL SZEREPLŐJE · C · LOIRE-PARTI FRANCIA VÁROS · ... POHARAM! · A FEJÉRE · ZAGYVA GONDOLAT · ...RED-DING · KIEJT. BETŰ · PL. A RIZLING · ST. ... (KIKÖTŐV.) · PERU FŐV.-A · OXIGÉN · ...WELLES (AM.FILMES V.)

TŐKÉS ANNA SZAVAINAK ELSŐ RÉSZE · KIKÉPZÉSI MÓD · É-OLASZ VÁROS · TEMPÓ, LENDÜLET · ÉSZAK-AFRIKA LAKÓI · TŐKÉS ANNA SZAVAINAK MÁSODIK RÉSZE · OND VEZÉR FIA · KELETI GERMÁN NÉP V. · ...MUNDI (VERSES SOROZAT) · KELET-ÁZSIAI TEXTILNÖVÉNY · PAPAGÁJFÉLE · MEGSZÓLÍTÁS SZAVA LEHET · DOSSZIÉ A TARTÓJA · ANNO · FIZETNIE KELLENE · SKANDINÁVIAI FFINÉV · HALOGÉN ELEM · SAVA-... · AMI TETTRE KÉSZTET · KÜLFÖLDÖN RÖVID SZOKNYA · NEM IJED MEG AZ ÁRNYÉKÁTÓL · COSTA DEL ... · STARTOLÓ · ...PALÁD (KÖZSÉG) · ARANYDARAB! · HAJNALBAN! · FR.VERSFORMA · ! · NINO ... (OLASZ ZENESZERZŐ) · PULCSIT KÉSZÍT · ÚGYMINT (RÖV.) · BÚZASZEM · KÍNRÍM RÉSZE! · KLASSZIKUS KÖTŐSZÓ · UTAZÓ CIPELI · PORTÉKA · KEZDETTŐL FOGVA · ...LANKA (ÁZSIAI ORSZÁG) · SZINTÉN · JOULE · GÖRÖG VÁROS PIACTERE · HÁZIÁLLAT · KIEJT. BETŰ · BÚCSÚSZÓ · TITKON FIGYEL · MECSEKI KIRÁNDULÓHELY · ... AKÁC · AM. ROCKCSAPAT · SZORGALMAS · DTÚLI FOLYÓ · SUGÁR · BERLINBEN BONTOTTÁK · PRÁGAI SZÍNHÁZ · VILNIUS FOLYÓJA · ...GRECO · KÉN ÉS HIDROGÉN · ÁLLATI OTTHON · A VÉGÉN ÁLL! · KÉSZÜL AZ EBÉD · KIEJT. BETŰ · FUTVA TÁVOZIK · OSZTRÁK AUTÓJEL · TELJESÍTMÉNY FOKOZÁS · N · HÁLÁVAL EMLEGET

A 30. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„Hiszen a levesnél nem szóltam egy szót sem!"

Dedikált könyvet nyertek:

Szigeti Cecília, 9026 Győr
Horányi Zsuzsa, 1124 Budapest
Mikóczy Lajosné, 1156 Budapest
Dorcsi Sándorné, 7500 Nagyatád
Miklós Piroska, 5811 Végegyháza
Gyarmati László, 1083 Budapest
Harmatta Artúr, 3534 Miskolc
Bobkó Sándorné, 3762 Sződliget
Gergely Bernadett, 7634 Pécs
Fábián Nikolett, 5100 Jászberény

A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

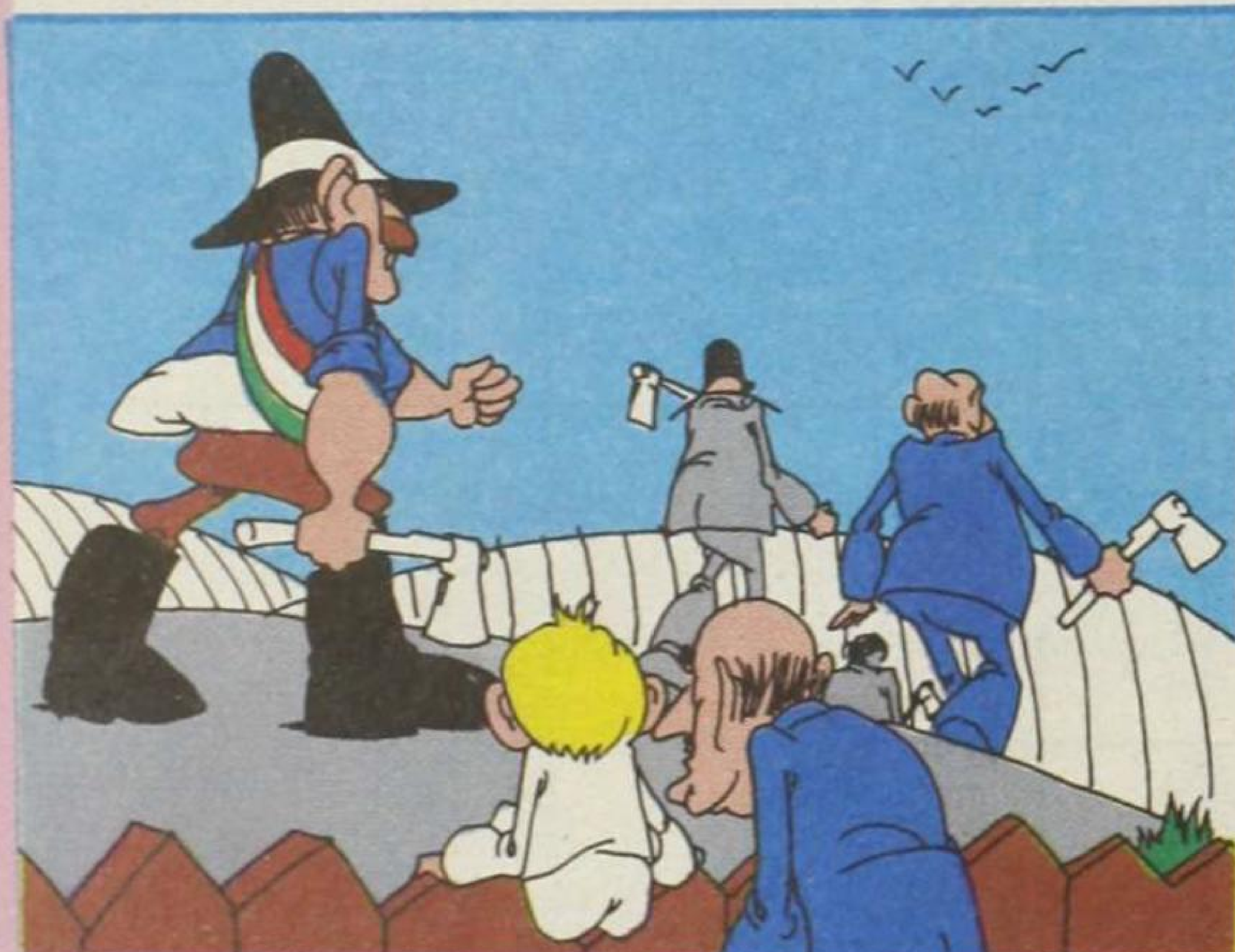

– ... hát akkor, szevasz, Viktor!

NYÁRI SZÜNET A RÁKÓCZI TÉREN

– Most mi legyen? Ha leutazom Siófokra, már nem marad pénzem a lányokra...

– Látod, kisunokám, ez a fejlődés! Az én időmbe' még nem baltával szüretelték a szőlőt!

WÉBER TAMÁS:

LUDAS MATYI

HÍREK

A Boszniában harcoló felek levélben értesítették az ENSZ-megfigyelőit, ezentúl sorsolással döntik el, hogy aznap ki kire lőjön.

●

Nyolc napon túl gyógyuló sérülésekkel szállították kórházba ifj. Nyugta Gusztáv adóellenőrt, miután a Rákóczi téri kocsisoron számlát kért az őt boldogító örömlánytól.

●

Orosz kutatók egy moszkvai lakás padlórepedései között megtalálták a híres növénynemesítő, Micsurin titkos feljegyzéseit, köztük utolsó kísérletének vázlatát, mely szerint a vasúti sineket kívánta keresztezni a biciklijével.

●

A XXIII. kerületi rendőr-kapitányság bejelentette, hogy nekik sikerül kijönniük éves költségvetésükből. Egyben nyilvánosságra hozták azoknak az üzleteknek a listáját, amelyeket hamarosan ismeretlen tettesek fognak kirabolni.

●

Nincs összefüggésben a médiatörvény várható időpontjával az a hír, hogy a Magyar Televízió műsorára tűzi a Mire megvénülünk című Jókai-adaptációt.

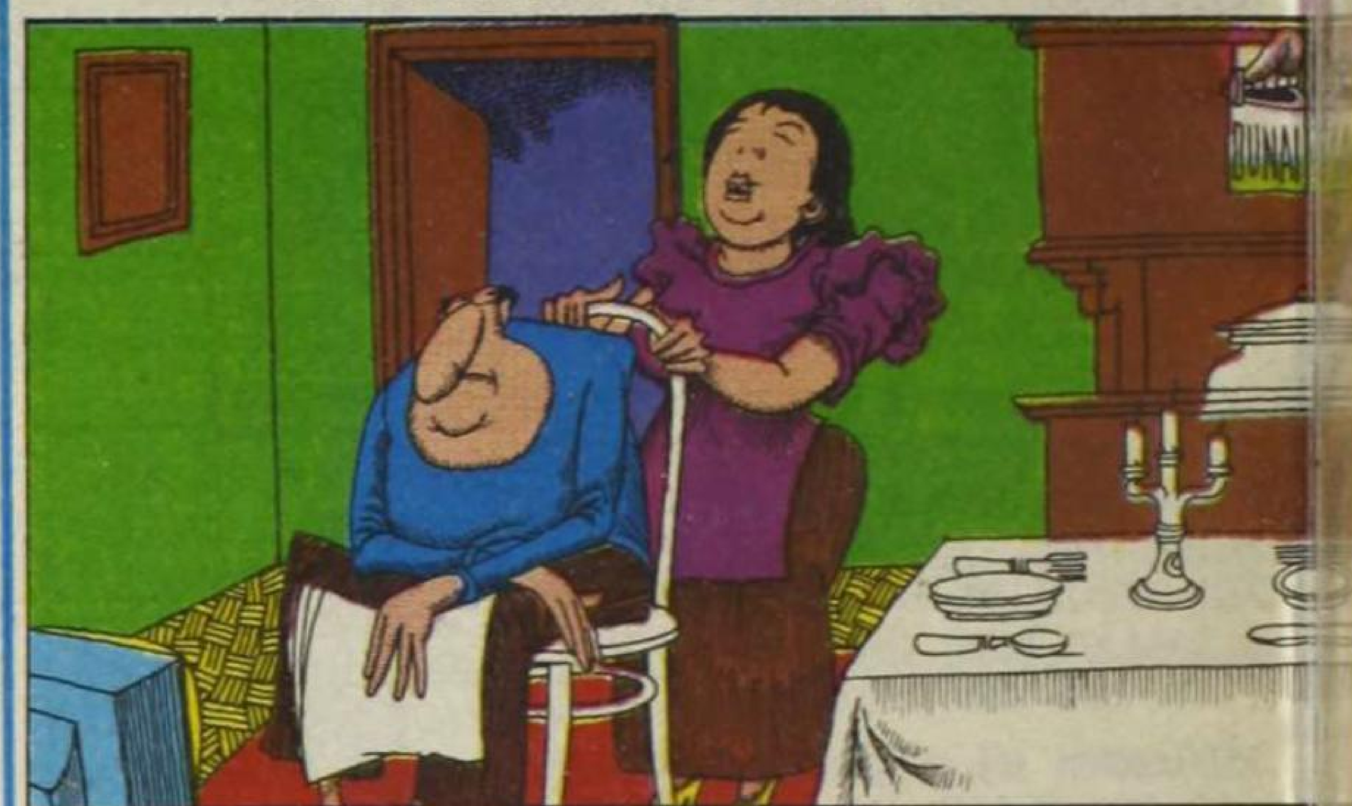
●

Az FTC vezetői felkérték főszponzorukat, hogy a klub eredményes szereplésének érdekében változtassanak nevet. Így az őszi bajnoki idényben a fradisták mezén nem West, hanem Nyer felirat lesz olvasható.

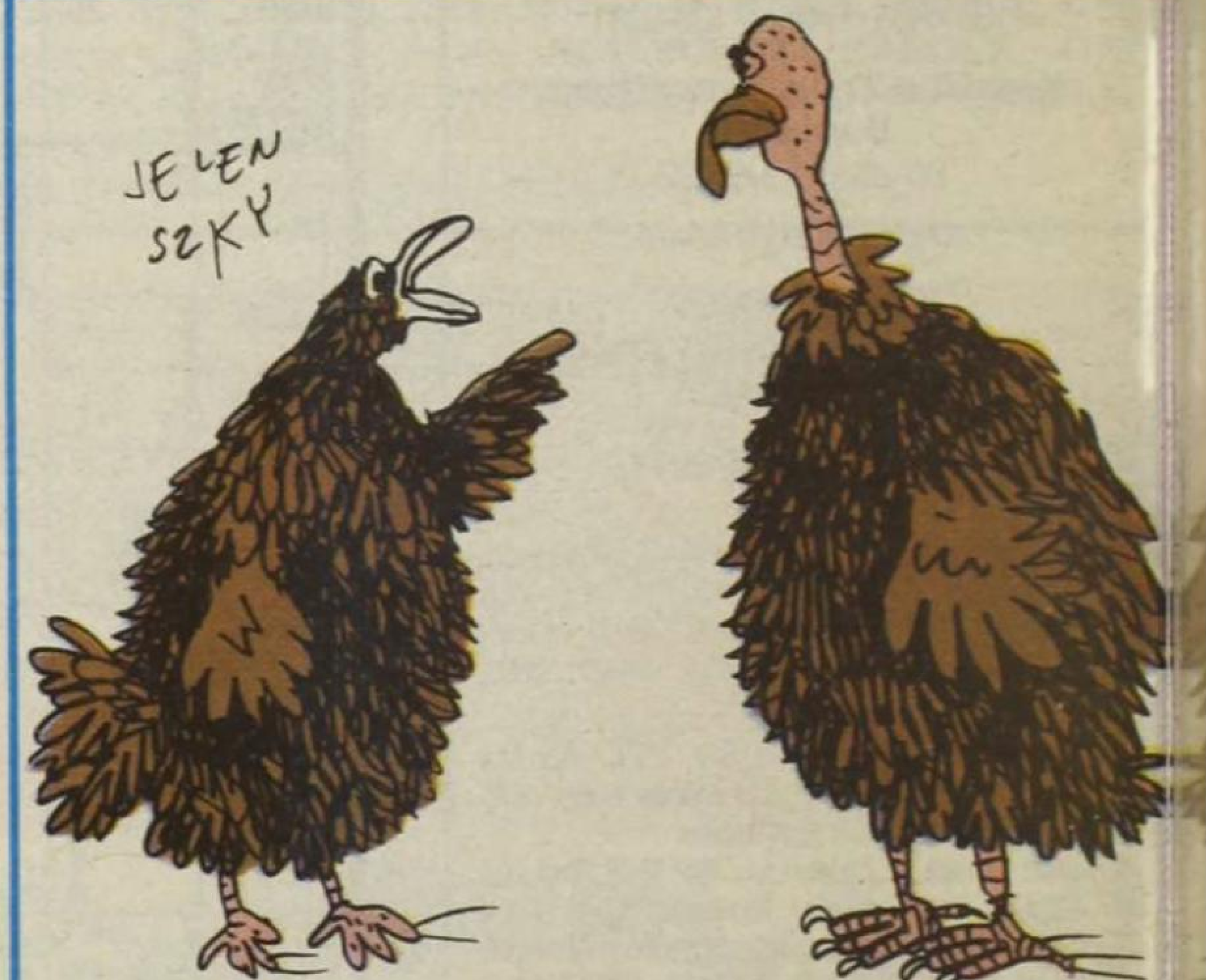

– A kampány sikere érdekében beindítjuk a demagógus képzést!

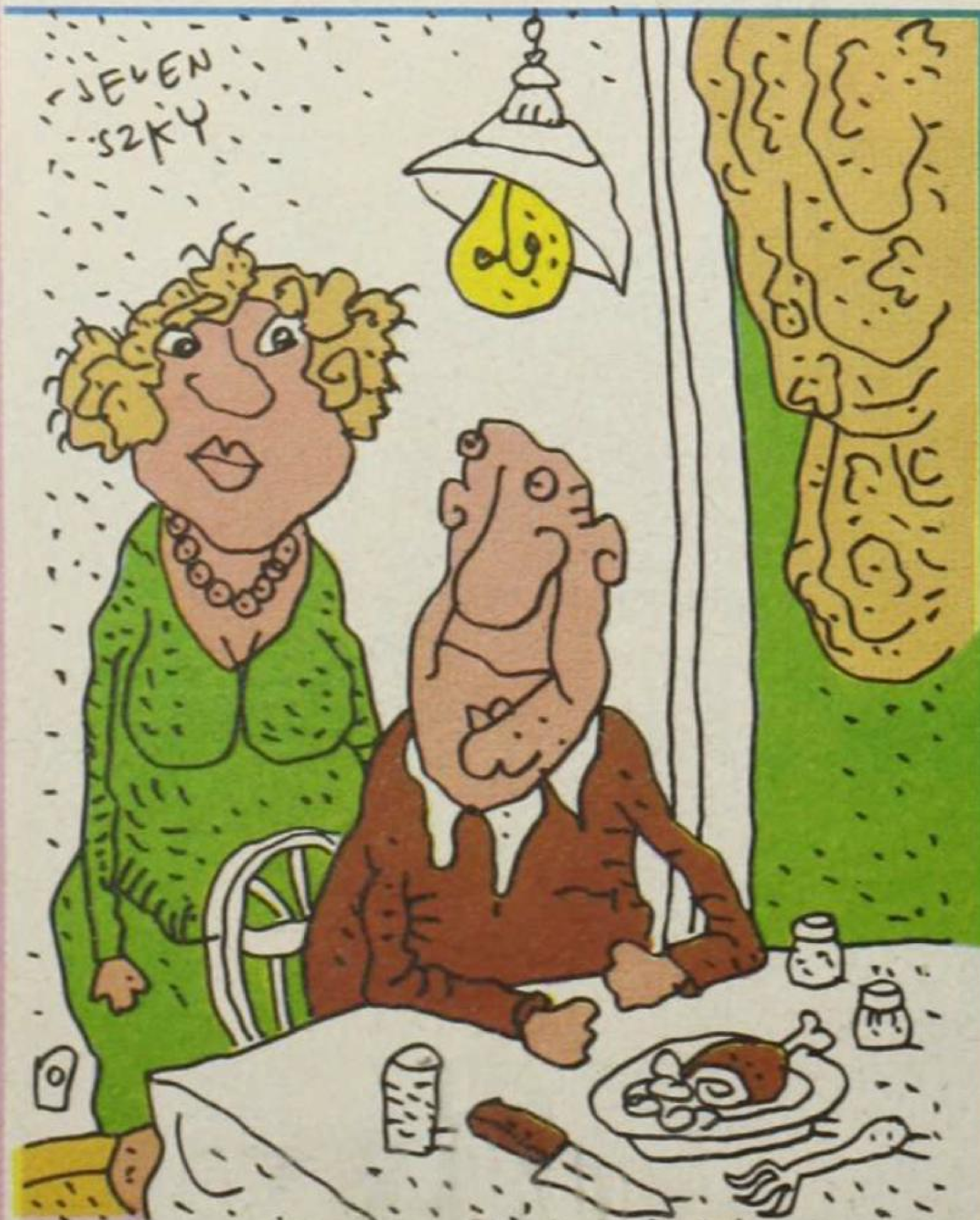
KIS MAGYAR TÖRTÉNELEM

– Szívem! Te azért lettél ellenálló, mert a padlássöprések idején fél évig nem találtad a söprűt!

– Fel is út, le is út! A mi liberális családunkba nem kell bőrfejű!

– Na, így csurkátlanítva, már meg tudom enni!

– Or-bán-Vik-tor-Or-bán-Vik-tor-Or-...

SZALÁMIZÁS

– Jó, levágtad a jobb szárnyad, de még ott a jobb kezed, jobb lábad, jobb füled.